ufo-nyt

SUFOI ©
40. årg. 1998 4. kvartal Nr. 4

UFO-Nyt 40 år
Ny forskning i Hessdalen
Svensk foto stadig en gåde

Mystiske figurer i ørkenen
Sådan laver du en korncirkel

To fremmede væsner
fanget i Brasilien

Ekstra 8 sider!

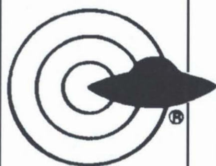

Forsiden:
Foto taget den 15. september 1952 af Niels Frost ved Mora i Sverige.
Læs mere om billedet i artiklen "Svenske eksperter måtte give op".

Foredrag

Ønsker du et ufo-foredrag i dit lokalområde? Så ring til Peter Nørgaard på tlf. 86 80 62 63.

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.sufoi.dk*

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen
email: *box7151@post3.tele.dk*

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:
Sats ved: JL Desk Top - 53 64 84 37
Tryk udført af: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. januar for stof til nr. 1, som udkommer medio februar. Den 3. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Og den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1998 er kr. 237,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 287,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1998-2002 incl.) for kr. 1.185,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.435,00.

SUFOIs Disketteservice 1998 koster kr. 165. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

SUFOI Nyhedsbrev 1998 koster kr. 125. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 ❍ 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

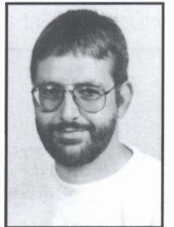
Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed. 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.
SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

UFO-Nyt 40 år

Vi håber, at du har bemærket det. Dette nummer af UFO-Nyt er noget fyldigere end normalt - faktisk ekstra 8 sider. Vi vil gerne markere, at UFO-Nyt har eksisteret i 40 år, og vi har derfor brugt ekstra kræfter og hævet på bankbogen for at producere endnu flere varierede og spændende sider.

AF KIM MØLLER HANSEN

Det første nummer af UFO-Nyt så dagens lys i november 1958 med bl.a. følgende ord:
"Dette tidsskrift vil vise vejen frem og give sandheden uden omsvøb..."

Og *sandheden* var dengang for 40 år siden, at Jorden havde "besøgende fra verdensrummet".

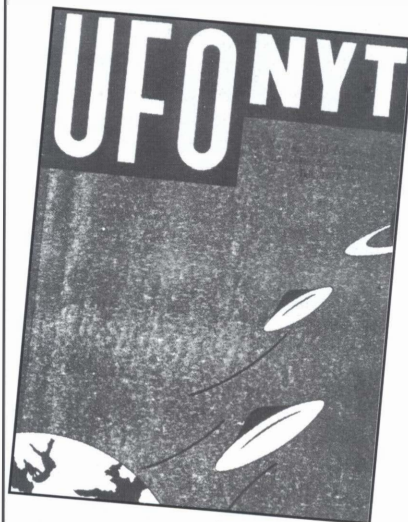
Siden da er der som bekendt sket en hel del inden for det, vi ynder at kalde ufologien. Vi ved mere end nogensinde før om ufo-fænomenet, men er alligevel forvirrede og kender ikke *sandheden* om ufoerne - hvis man da overhovedet kan tale om en sandhed inden for dette område. For en del mennesker er dette naturligvis skuffende og frustrerende. Det, der begyndte som en ærlig og nysgerrig interesse for at uforklarligt fænomen, har mange steder desværre udviklet sig til en blind *tro* og sekterisme med hårdnakket afvisning af sund skepsis og rationel tankegang til følge. En sådan tro fører ikke til større viden om ufo-fænomenet. Som forfatteren Steen Kaalø engang har sagt:

"Det er med tro ligesom med gummistøvler - de er kun til glæde for dem, der har dem på."

UFO-Nyt er i dag et af de ældste ufo-tidsskrifter i verden. I alle årene har det været vigtigt for SUFOI gennem UFO-Nyt at kunne informere offentligheden om, hvad der "rører sig" inden for ufologien - og ikke mindst hvad SUFOI's arbejde med de mange tusinde, danske observationsberetninger har lært os om fænomenet.

I dag har vi ikke patent på nogen sandhed om ufoerne. Men en seriøs indstilling til udforskningen af ufofænomenerne kræver, at vi her i UFO-Nyt også bringer nogle sandheder, som sekteriske ufotroende finder for skeptiske og "kedelige". Men ubehagelige sandheder er altid bedre end behagelige illusioner.

Som redaktør af UFO-Nyt byder jeg dig velkommen til et udvidet jubilæumsnummer og håber, at du også i mange år fremover gennem UFO-Nyt vil støtte dansk ufo-forskning. ❑

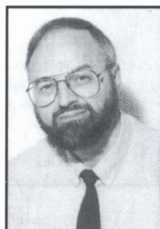
UFO-Nyt 1999

Som abonnent på *UFO-Nyt* får du i nærmeste fremtid tilsendt girokort til fornyelse af dit abonnement.
Abonnementsprisen for 1999 er **kr. 242,00** (for fire numre på hver 24 sider). Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 292,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker du at sikre dig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1999-2003 incl.) for kr. 1.210,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.460,00.
UFO-Nyt nr. 1/99 udkommer medio februar, hvor du bl.a. kan læse om de mange filmoptagelser fra ufo-bølgen i Mexico.

Svenske eksperter måtte give op

Et 46 år gammelt foto savner stadig en logisk forklaring.

AF OLE HENNINGSEN

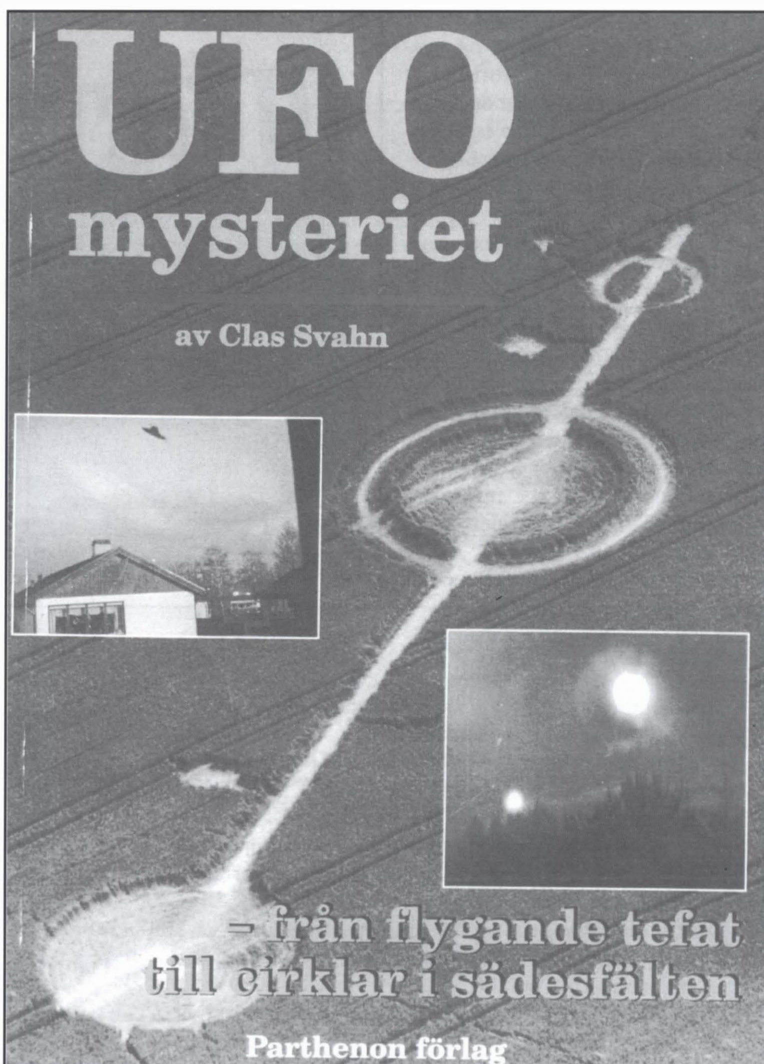
Et foto taget den 15. september 1952 af Nils Frost ved Mora i Dalarna i Sverige er et af de svenske fotografier, der fortsat fascinerer formanden for UFO-Sverige, Clas Svahn. Han har netop udgivet en bog med titlen "UFO-mysteriet - från flygande tefat till cirklar i sädesfälten", Parthenon förlag 1998.

Et helt kapitel i bogen omhandler dette billede, der er taget kl. 23.30 af Nils Frost og viser to lysende objekter på nattehimlen over nogle trætoppe. Det ene objekt ser ud til at være nærmere fotografen end det andet.

I Clas Svahns bog fortæller fotografen om hændelsen:

"Jeg var lige kommet hjem ved halvtolv-tiden om aftenen, da jeg fik øje på et stærkt lys over horisonten i nord. Det lyste gult og bevægede sig langsomt over himlen. Der hørtes ikke en lyd. Det så mærkeligt ud, så jeg løb ind og vækkede min mor og far, selv om det var sent.

Samtidig med at Nils Frost vækkede sine forældre, hentede han også sit kamera. Udenfor tog han to billeder af det ejendommelige objekt. Faderen var træt og gik hurtigt ind igen. Tilbage stod Nils og hans mor. Et kort øjeblik efter dukkede endnu et lysende objekt op bag det første. I omkring 10 minutter kunne de følge de to lysende objekter, medens de bevægede sig hen over himlen for til sidst at forsvinde mod øst.

Billederne havnede til sidst hos "Försvarsstabens flyg-och luftförsvarafdeling", hvor kaptajn Per Sundh og major Bror von Vegesack indledte en undersøgelse af negativerne. De var begge rutinerede ufoundersøgere. Sundh havde siden 1951 haft ansvaret for alle indkomne rapporter om ukendte flyvende objekter, medens von Vegesack var chef for hærens fotoanstalt. Begge tog de Nils Frosts observation alvorligt.

Det kunne hurtigt fastslås, at der ikke havde været flyaktivitet over Mora den pågældende aften. Von Vegesack kunne konstatere, at det store objekt havde afgivet så skarpt et lys, at det ikke blot havde oplyst skyerne rundt om, men også havde beskadiget selve negativet i kameraet. Efter hans bedømmelse havde lyskilden været svagere end Solen, men stærkere end Månen.

Astronomen Jöran Ramberg fra Stockholms observatorium kom i slutningen af oktober 1952 med denne udtalelse til kaptajn Sundh: "Det drejer sig helt sikkert ikke om et astronomisk fænomen!"

Heller ikke den svenske professor Hannes Alfvén, ekspert i plasmafysik og senere nobelpristager i fysik, og hans kollega Nils Herlofson fra Kungliga Tekniska Högskolan kunne identificere lyskilden. I et svar til kaptajn Sundh skriver de, "at lysfænomenet ikke minder om noget, som vi tidligere har set eller stiftet bekendtskab med."

Snart var der efterhånden kun få teorier tilbage. En af dem gik ud på, at Nils Frost måske havde fotograferet et kuglelyn eller lignende elektrisk udladning. Men i et brev til kap-

tajn Per Sundh skrev professor Harald Norinder fra Instituttet for Højspændingsforskning i Uppsala i november 1952, "at det ikke kan stamme fra et elektrisk lysfænomen."

En forfalskning blev naturligvis også overvejet af major von Vegesack i sin omfattende undersøgelse, men han fastslår, at det ville være svært at gennemføre. Og et bevis for en forfalskning kunne han da heller ikke finde.

Fotografen, Nils Frost, holder selv fast ved sin historie. Da Clas Svahn i 1987 havde kontakt med ham, sagde han:

"Jeg er sikker på, hvad jeg så, selv om jeg aldrig fik nogen forklaring på det."

Clas Svahn har også fået kontrolleret, at det trods alt ikke kunne dreje sig om et astronomisk fænomen. Ingen konstellationer af himmellegemer som Månen, Jupiter og Venus kan passe med det fotograferede fænomen. Undersøgelserne blev gennemført af Daniel Söderström fra Tierps astronomiske Klub. For en sikkerheds skyld gik man med astronomiprogrammerne fem måneder tilbage i eftersøgningen efter mulige løsninger. Dog uden at finde noget relevant.

Det originale negativ er bortkommet, men Clas Svahn har kunnet foretage eksperimenter med en negativkopi, som Forsvaret lå inde med. Ved at overbelyse negativet lykkedes det for Clas Svahn at få selve lyskernen frem i det store lysende objekt - et skarpt afgrænset, aflangt lys.

Clas mener, at lyset formentlig har været rundt, men at den lidt aflange lyskerne skyldes, at kameraet ikke er holdt helt stille under eksponeringen, der var på 1/5 sekund.

Når man ser på billederne med mere nutidige øjne, kommer man uvilkårligt til at tænke på russiske raketopsendelser, som gennem årene i de nordiske lande har drillet med deres "lysshow" på himlen og har givet anledning til mange ufo-beretninger. Men den første russiske satellit blev først opsendt i oktober 1957, så løsningen findes heller ikke i den retning.

Det svenske forsvar fandt altså ingen forklaring på billedet. I en redegørelse fra 1954 for "undersøgte rumfænomener" fra Forsvarsstaben, beskriver kaptajn Kurt Johansson stabens arbejde og nævner en serie eksempler på opklarede sager. Sidst nævner kaptajn Johansson også to tilfælde af "ikke-opklarede" hændelser. Den ene er Nils Frosts fotografi.

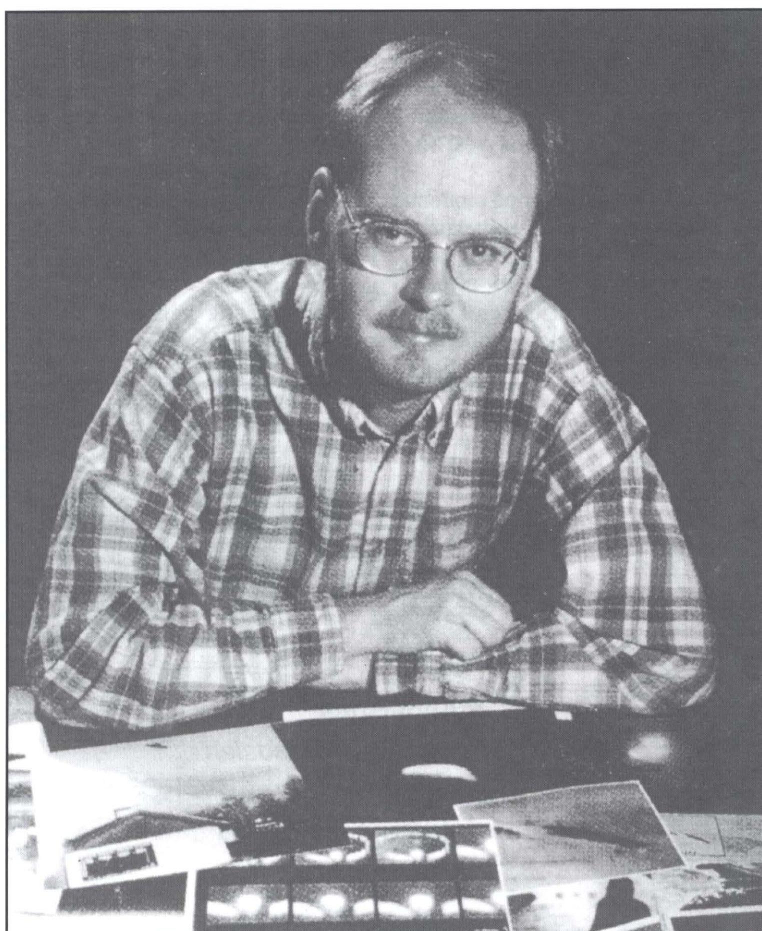
I sin sammenfatning skriver Clas Svahn om billedet, at nok siges det, at et billede siger mere end tusind ord. Det er derfor synd, at Nils Frosts billede ikke kan tale!

(Foto: Nils Frost)

Kilde:
Clas Svahn: *UFO-mysteriet - från flygande tefat till cirklar i sädesfälten*, Parthenon förlag 1998. Gennemillustreret og på 304 sider. Bogen koster Skr. 248,00 og kan bestilles på **www.ufo.se**.

Clas Svahn (f. 1958) arbejder som journalist på Dagens Nyheter. Siden 1991 har han været formand for Riksorganisationen UFO- Sverige. Clas Svahn er kendt som en kritisk undersøger af ufo-rapporter og har tidligere udgivet to bøger. (Foto: Anders Qwarnström)

Ny forskning i Hessdalen

De fleste af UFO-Nyts læsere har sikkert hørt om ufo-fænomenet i Hessdalen. Det er imidlertid længe siden, at vi bragte nyt om det, og det kan også være på sin plads at få et historisk overblik. Hvad er der sket i de senere år, og hvilke planer byder fremtiden på. Det fortæller denne artikel om.

AF
ERLING STRAND

Hessdalen

Hessdalen ligger i Holtålen kommune, ca. 120 km syd for Trondheim i Norge. Dalen ligger i en nord-sydlig retning og er omtrent 12 km lang. Dalen udgøres af en fjeldkæde i vest, som går i nord-nordvestlig retning. Længst mod nord på denne fjeldkæde finder man fjeldtoppen Finnsåhøgda. Videre mod sydvest ligger Fjellbekkhøgda, Båttjørnhøgda og Røhovda.

Fjeldkæden i øst går i nord-sydlig retning og består af Rognefjell helt mod nord, derefter Stordalshøgda og Ratvollfjellet. Disse er fra 917 meter til 995 meter høje.

Fjeldene i vest er noget højere, fra 1.063 meter til 1.088 meter. Helt mod syd i dalen ligger de to indsøer, Hessjøen og længere mod vest Øyungen.

Dalens indbyggertal er på omtrent 200. Folk bor hovedsageligt langs hovedvejen, som ligger på den østlige side af dalen, i ca. 700 meters højde. Midt i dalen er der en kirke, en dagligvarebutik og et kulturhus.

Hele området er rigt på mineraler. Der har tidligere været megen minedrift i området med udvinding af kobber, jern og svovl.

Ufo-fænomenet i Hessdalen

I november 1981 begyndte en stor ufo-bølge i Hessdalen. Indbyggerne så mærkelige lysfænomener i dalen. De så dem ofte mod en af fjeldsiderne. Hele vinteren 1981/1982 og 1982/1983 var det meget stor aktivitet. I de mest hektiske perioder var der op til 20 observationer om ugen. De fleste rapporter kom i foråret og i vinterhalvåret, når det var mørkt.

Der blev også rapporteret om få dagslysobservationer, hvor observatørerne beskrev et objekt. I mere end 80% af observationerne berettes dog om et stort intenst lys.

Ufo-bølgen varede til foråret 1984. Nu hvor bølgen er ovre, er der fortsat observationer i dalen. I dag ligger antallet på ca. 20 observationer om året.

Medierne fik kendskab til det, som foregik i Hessdalen, og mange aviser skrev om det. Det medførte, at mange personer rejste til området, og flere af dem så selv fænomenet.

Medieopmærksomheden medførte også, at der kom nogen lidt usaglige og "ufine" artikler i aviserne. Dette betød, at lokalbefolkningen ikke ville rapportere om observationer længere. Man måtte nu gå direkte til observatørerne og spørge dem, om de havde haft nogen observationer. Tidligere kunne de fortælle dette selv.

I de senere år er det blevet bedre, specielt efter at videnskabsmænd har taget fænomenet alvorligt.

Ufo-fænomenets udseende varierer. I de fleste tilfælde ser folk et intenst lys. Når det har været muligt at anslå størrelsen på dette lys, har det været alt fra nogen centimeter stort til flere meter i diameter. Op til 20 meter er blevet rapporteret i Hessdalen.

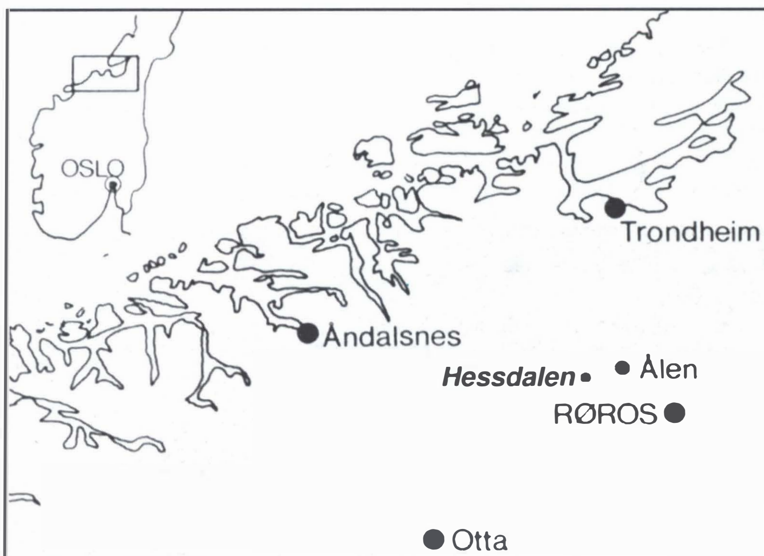
Lyset er oftest gult eller hvidt. Nogle gange er det blåt, rødt eller grønt. Andre gange er der flere lyskilder på samme fænomen med forskellige farver. Et gult lys med et rødt lys over eller under, to gule lys med et rødt lys foran, eller en klynge af lys med forskellige farver.

I nogen få tilfælde er fænomenet set som "et sort felt". Simpelthen bare noget sort, som kan virke som "et hul" ind til et stort intet. Formen på dette sorte er forskellig. Nogle gange er det rektangulært. Det sorte felt kan også rumme lyskilder.

Nogle gange ligner ufo-fænomenet et objekt. Da ofte som et cigarformet eller tallerkenformet objekt. Det er specielt i disse tilfælde, at rumskibs-hypotesen kommer ind i billedet.

Imidlertid er det lysfænomenerne, som er i flertal, og som er bedst dokumenteret. Alle fotos af Hessdalsfænomenet viser et lysfænomen.

Ufo-fænomenet kan have uregel-

(Kort: Henrik Klinge Pedersen)

Hessdalen i vinterdragt set fra luften. (Foto: NIVFO)

mæssige bevægelser, ofte med hurtige skift i bevægelsesretning. Andre gange har det svajende bevægelser, som om det flød på en bølge. I Hessdalen kan man også se, at det står stille nede i dalen i mange minutter, for derefter at bevæge sig lydløst omkring nede i dalen.

Project Hessdalen

Project Hessdalen blev oprettet den 3. juni 1983 efter halvandet år med mange ufo-observationer i Hessdalen. Da ingen etablerede forskningsinstanser gjorde noget ved dette, dannede frivillige fra UFO-Norge, UFO-Sverige og "Foreningen for psykobiofysik" Project Hessdalen. Projektet var fra begyndelsen af organisatorisk helt uafhængig af de nævnte foreninger.

Project Hessdalen kom først til at bestå af en arbejdsgruppe på fem personer og en rådgivende komité på seks personer. Projektet fik en flyvende start, da det blev præsenteret i London på BUFORA's konference i august 1983.

I løbet af efteråret 1983 blev en feltaktion planlagt. Vi fik hjælp til dette arbejde af forskere fra bl.a. Forsvarets Forsknings Institutt i Norge (FFI) samt Universitetet i Oslo og Bergen. De hjalp os også med at skaffe instrumenter.

Den første feltaktion blev gennemført fra 21. januar til 28. februar 1984. I alt deltog 40 frivillige fra Norge og Sverige.

Selv om ufo-aktiviteten var mindre end i vintrene 81/82 og 82/83, blev der gjort ikke mindre end 53 observationer af Hessdalsfænomenet i løbet af denne feltaktion.

Der blev foretaget flere registreringer på instrumenterne. Fænomenet blev målt på radar. En gang målte radaren en hastighed på 30.000 km/t. Flere gange kunne vi følge en klar bane på radaren, uden at det var synligt for vore øjne. Radaren registrerede helt tydeligt noget, som var usynligt.

Andre gange var der støj i det elektromagnetiske spektrum. Det målte vi på spektrumanalysatoren. Magnetometeret registrerede magnetiske udsving, som var sammenfaldende med observationstidspunkterne.

Den mest specielle måling var imidlertid reaktionen på laserlyset. Vi havde en rød laser, som vi rettede mod et stærkt blinkende lys. Så blinkede det dobbelt så hurtigt! Når vi slukkede laseren, gik blinke-hastigheden tilbage til den "normale" hastighed igen. I alt 8 af de 9 gange, hvor vi rettede laseren mod fænomenet, steg blinkfrekvensen til det dobbelte.

En uge efter dette forsøg, blev der observeret et rødt lyspunkt, som bevægede sig rundt om benene på observatørerne. Noget andet, som vi synes var mærkeligt, var, at instrumenterne ofte holdt op med at virke lige før en observation, og virkede igen lige efter observationen var ovre. Da dette kun skete i forbindelse med observationer, fik man det indtryk, at det havde noget med observationerne at gøre. Dette medførte, at vi ikke fik måledata i forbindelse med den pågældende observation. Heldigvis skete dette ikke hver gang, så vi fik mange måledata alligevel.

Vi var ikke forberedt på dette, og en nøjagtig registrering af sådanne hændelser har vi desværre ikke.

Meget af ovennævnte kunne være tilfældigheder, men når det samme sker mange gange, får man en følelse

☞

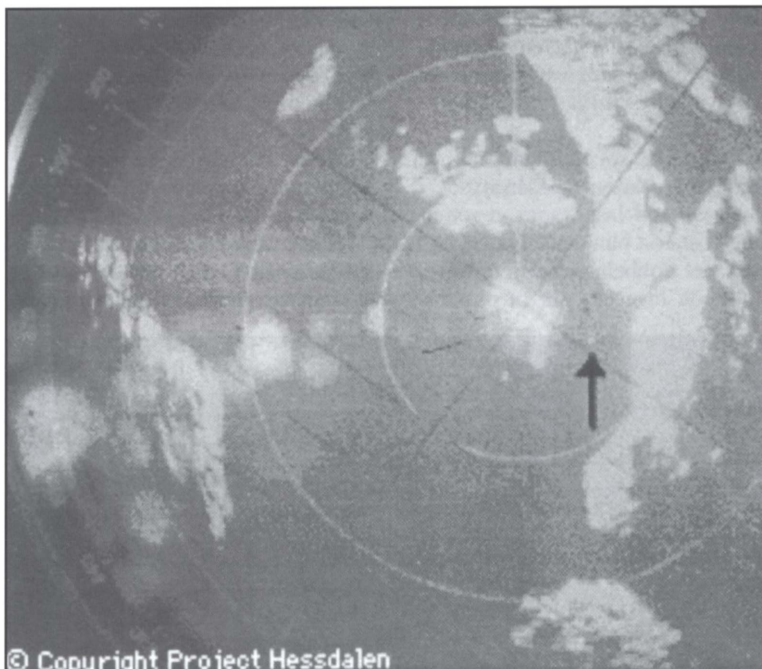
af, at det ikke bare er tilfældigheder længere. Efter feltaktionen i 1984 fik vi en sådan følelse.

Der blev udgivet en engelsksproget rapport efter feltaktionen i 1984: "Project Hessdalen 1984 - Final Technical Report".

En ny feltaktion blev gennemført i januar-februar 1985. Denne gang var der endda flere deltagere, også fra Finland. Aktionen blev gennemført i to 14 dages perioder.

Den første periode strakte sig fra 12. januar til 28. januar. Her blev der anvendt de samme slags instrumenter som året før. I de næste 14 dage blev der ikke anvendt nogen instrumenter, og der var kun tre personer på vagt. Denne opdeling blev foretaget for at tjekke, om observationshyppigheden blev "påvirket" af antallet af instrumenter i brug.

Desværre var vejret meget dårligt i 1985. Desuden var observationshyppigheden faldet væsentligt i forhold til året før. Derfor blev der ikke set nogen fænomener i den første periode. I den anden periode blev der gjort nogle enkelte observationer, men da var vejret også bedre. Dermed fandt vi ikke ud af, om der var nogen sammenhæng.

Efter disse to feltaktioner har arbejdet i projektet hovedsageligt koncentreret sig om at informere om resultaterne fra dette arbejde, bl.a. for at få flere etablerede forskere til at forske i fænomenet. Resultatet af disse anstrengelser har været positive. Projektets resultater har været præsenteret på flere fysik-konferencer, bl.a. i Ungarn i 1990, i USA og Rusland i 1992, i Østrig i 1993 samt Norge og Skotland i 1994.

Det nye Project Hessdalen

Det nye Project Hessdalen blev startet i slutningen af 1993. Et af målene var at placere en helautomatisk målestation i Hessdalen. Stationen skal sende data direkte ud på Internettet. Denne gang har projektet hjemme på Høgskolen i Østfold under ledelse af Erling Strand.

Der blev først arrangeret en videnskabelig konference i Hessdalen i marts 1994. Den samlede 27 forskere fra otte lande. Efter konferencen blev der gennemført tre studieprojekter på høgskolen, som undersøgte, hvordan en sådan automatisk målestation skulle fungere.

Året efter, i 1995, blev der indkøbt en Silicon Graphics computer til målestationen. Der blev gennemført studieprojekter, der udviklede programmer til denne, både i 1995 og 1996. Først i 1998 var programmerne gode nok til, at målestationen kunne opstilles i dalen. Alt blev monteret i en container, som gør det lettere at flytte stationen, hvis andre aktuelle områder dukker op.

Den 25. september 1982 kl. 19.50 tog ingeniør Arne Pross Thomassen et billede af et uidentificeret lys. Det blafrede og stod stille i luften over Finnsåhøgda. (Foto: Arne Pross Thomassen (UFO-Norge)/ SUFOI Picture Library)

Den automatiske målestation

Hessdalens automatiske målestation (AMS) blev sat i drift fredag den 7. august 1998 klokken 22.00. Inden da var der en hel del forberedelser.

Den 25. april blev et egnet sted fundet. Det var ganske tæt ved både strøm og telefon, så installationsomkostningerne ikke skulle blive så store. Det var også i nærheden af Bjarne Lillevold, som vil holde øje med stationen. Aftalen blev indgået med Bjarne Lillevold, og en ansøgning blev sendt til kommunen.

I løbet af sommeren blev stedet klargjort inden opstillingen af containeren. Den 7. juli blev containeren hentet på Høgskolen i Østfold og kørt til Haltdalen. Dér stod den indtil mandag den 3. august. Derefter blev containeren kørt på plads.

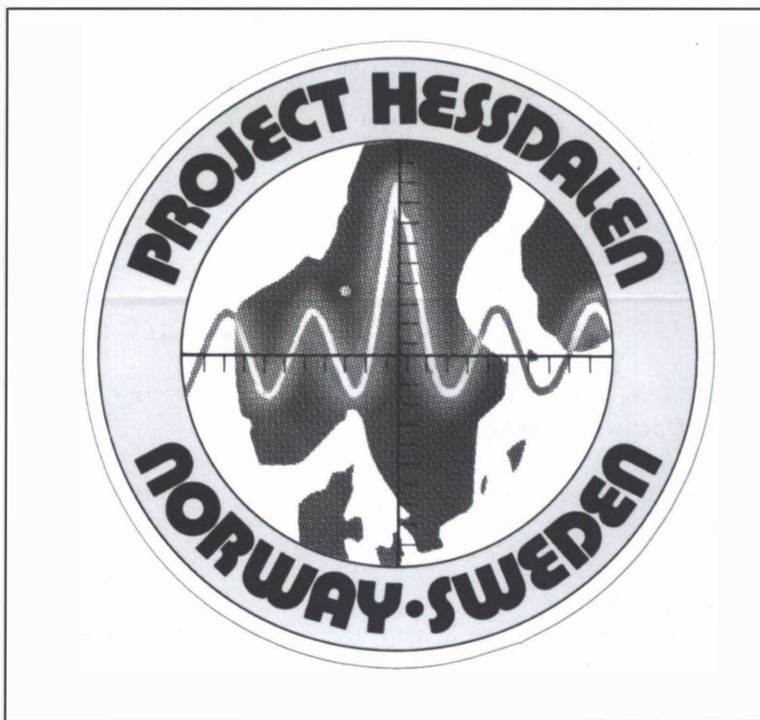
Tirsdag den 4. august kørte jeg (Erling Strand) og studerende Martin Ranang Thorsen op til Hessdalen. Onsdag morgen blev strøm og ISDN telefon installeret, og vi påbegyndte monteringen.

Først måtte vi bære alt udstyret op til stationen. Ca. 200 meter med

☞

Målestationen kom på plads i Hessdalen i sommeren 1998. Fra venstre ses Erling Strand, Arnulf Løken, Peder Skogås og Martin Ranang Thorsen. (Foto: UFO Aktuellt 3/98)

god stigning. De mange ture trættede. Heldigvis fik vi hjælp af Arnulf Løken, UFO-Norges repræsentant i Trøndelag, og Reidar Nordby, ingeniør på Høgskolen i Østfold.

Der var nogle startproblemer. Bl.a. røg strømforsyningen i den ene computer. Vi fik en ny tilsendt med luftfragt. Alle problemer kunne løses, og fredag klokken 22.00 var stationen i drift. Et stort øjeblik.

I målestationen er der to computere. Silicon Graphics computeren analyserer billeder fra et CCD-kamera hvert sekund. Hvis den opdager, at der har været noget interessant, starter den en video-optager, og derefter sender den billedet ud på Internet. Desuden tager den hver hele time et billede, som også sendes ud på Internet.

Den anden computer er en Linux PC, som registrerer den magnetiske aktivitet. Vi har opstillet et magnetometer, som sender signalerne til computeren. Hver time sender den målingerne af den magnetiske aktivitet, så de kan ses af alle.

Af alle de alarmbilleder, som hidtil er optaget, har vi udvalgt en række, som er interessante. De lægges ud på deres egen side på Internettet. De bliver specielt analyseret, ligesom der udfærdiges en rapport. Læs mere om dette på Internet-adressen: *http://indy.hiof.no/~hessdalen/pictures/index_n.html*

Alarmbillederne findes på: *http://indy.hiof.no/~hessdalen/ams/index_n.shtml*

Der har været mange "falske" alarmer. Det var vi imidlertid forberedt på, men ikke at der ville være *så* mange. Programmet er udfærdiget, så det reagerer på hurtige lysforandringer. Det ene problem opstod, når der kom en regndråbe på glasset foran CCD-kameraet. Dråben brød lyset, hvilket bevirkede en falsk alarm. Det var et større problem, end vi havde regnet med. Det har vi nå forsøgt at løse ved at montere en vifte, som blæser regn (og sne) væk.

Det andet problem var, at alle småveje i området ikke var filtreret bort. Det medførte, at der kom en falsk alarm, hver gang en bil kørte på en af småvejene. Det har vi løst ved at lave et nyt filtreringsbillede.

Vi har mange justeringsmuligheder i programmet, således at vi kan justere det til at virke optimalt. Og det virker. Der er allerede registreret flere uidentificerede lysfænomener.

Som det næste vil vi opstille endnu et kamera, så vi kan få mulighed for at bedømme afstanden. Så vi skal købe og montere et CCD-kamera til. Derudover må vi have en lidt større computer, som kan analysere og beregne på to billeder samtidig. Vi vil så også få mulighed for at udarbejde en 3D beskrivelse af fænomenets bevægelse. Resultaterne vil blive lagt ud på Internet.

Vi ønsker også at montere et kamera med zoom, som kan rettes mod, og følge, et fænomen. Dette kan tage nærbilleder af det, som opdages. Også disse billeder lægges ud på Internet.

Ellers har vi et ønske om at få en video-buffer i computeren. Det har vist sig, at videomaskinen starter for sent. De 3-4 sekunder, den bruger på at starte, har nogen gange været for længe til, at fænomenet er kommet på båndet. Hvis vi havde et buffer, ville vi kunne lagre fra nogle sekunder før observationen blev gjort. Dette kræver også en større computer.

Selve analysen af observationerne tager lang tid. I dag udføres de i fritiden af undertegnede. Arbejdsmængden er nok til en fuldtidsstilling. På længere sigt håber vi, at sponsorindtægterne vil muliggøre etableringen af et lille forskningsinstitut. Det kunne udvikle flere tilsvarende målestationer, som kunne opstilles på steder med stor ufo-aktivitet.

For at kunne realisere dette behøver vi penge. Vi har i dag opbrugt alle de midler, som Høgskolen i Østfold har sponsoreret. Vores egne midler er også ved at være små. Jeg håber, at nogen af SUFOI's læsere vil støtte vores projekt. Project Hessdalen har sit eget kontonummer i Norge: 0809 4022356. Stort eller lille beløb. Alt hjælper. ❑

Oversættelse: Kim Møller Hansen

Vi søger oversættere

SUFOI oversætter jævnligt artikler fra engelsk til dansk og omvendt. I øjeblikket mangler vi imidlertid folk til at hjælpe os med at gøre dette vigtige arbejde. Derfor søger vi personer, som kunne have lyst til at gøre en indsats for foreningen. Som det er med alt andet arbejde i SUFOI, bærer arbejdet lønnen i sig selv. Til gengæld vil du opleve glæden ved at se dit eget arbejde på tryk - fx her i *UFO-Nyt* eller i vores engelske newsletter *SUFOI News*. Det er naturligvis vigtigt, at du kan formulere dig flydende på engelsk.

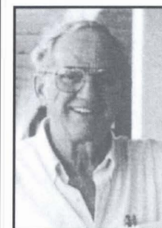
Vi er også meget interesserede i at høre fra folk, der kan oversætte til eller fra andre sprog.

For nærmere oplysning ring eller skriv til:
Toke Haunstrup, Kristianiagade 10, 2100 København Ø.
Tlf. 35 26 03 13 lokal 947.

To fremmede væsner fanget

I januar 1996 fangede det brasilianske militær to fremmede væsner og sendte dem i al hemmelighed til undersøgelse i USA.

AF BOB PRATT

Denne oplysning stammer fra ufo-forskerne Ubirajara Rodrigues, 42 år, og Vitorio Pacaccini, 32 år, begge intelligente, højtuddannede og meget dygtige mænd. Deres beviser ser ud til at være stærke.

De fortæller, at væsnerne blev fanget i Varginha, en mellemstor by omkring 350 km nordvest for Rio de Janeiro, på et tidspunkt, hvor der var mange ufo-observationer i Brasilien. Måske det største antal observationer nogensinde.

Vidner beskriver de to væsner som menneskelignende, omkring en meter høje med mørkebrun olieskinnende hud uden hår, trekantet hoved med tre korte "gevækster" øverst og store, røde vandrette ovale øjne. De havde lange, tynde arme og korte, tynde ben. De havde ingen tydelig næse og ører og kun en spalte som mund. De bar ikke tøj og havde ingen synlige kønsorganer. Den ene havde en lille, rund mave og skarpe negle. Særlig bemærkelsesværdigt var, at de havde usædvanlige store årer fra halsen og ud i skuldre, arme, bryst og ryg. Det fik dem til at ligne vægtløftere.

"Den brasilianske hærs efterretningstjeneste fangede dem, og myndighederne holder det hemmeligt," fortalte Pacaccini mig, da jeg besøgte Brasilien to måneder efter hændelsen. "Der er ingen tvivl om det. Det ligger sådan, at hvis vi afslører noget nu, risikerer vi at komme i fængsel. Men vi vil fortsætte vores undersøgelser, indtil vi har det nødvendige bevis."

Pacaccini og Rodrigues baserer deres konklusioner på interview af mere end et halvt dusin mennesker, som rent faktisk har set begge væsner, og mindst 15 andre, som har anden- eller tredjehåndskendskab til dem.

Det hele begyndte omkring kl. 15 den 20. januar 1996, da tre unge kvinder vej på vej til deres hjem i Endare-området i Varginha, efter de havde hjulpet en kvinde, som skulle flytte, med at pakke.

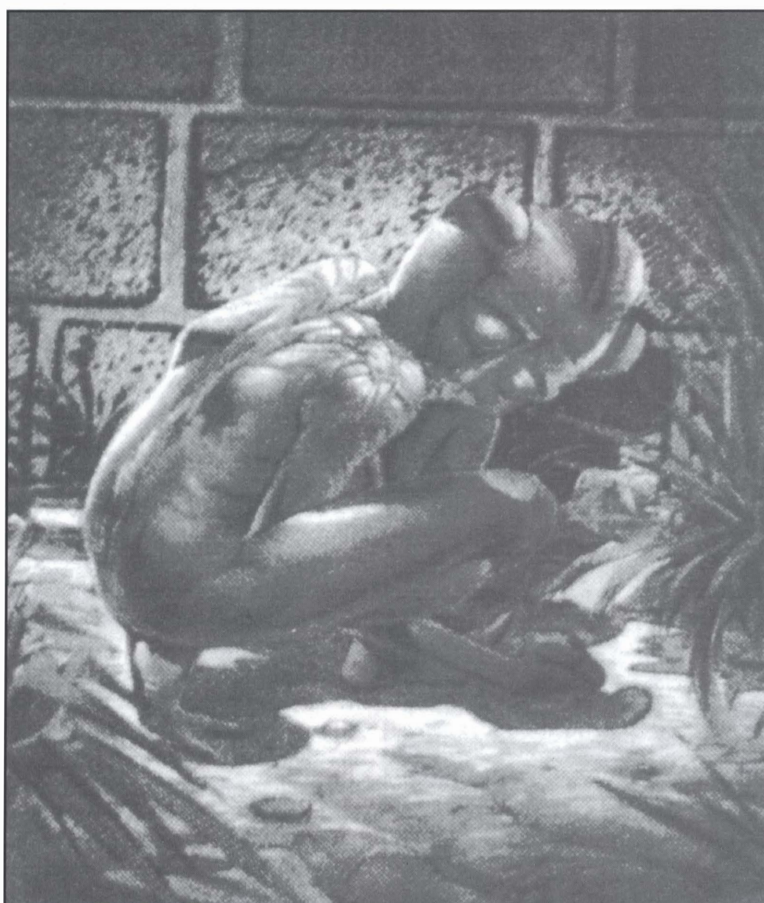
"Vi besluttede at skyde genvej gennem et grønt område," fortæller 16-årige Liliane Silva, som fulgtes med sin 14-årige søster Valquiria og 22-årige Katia Xavier. Katia var tjenestepige hos den kvinde, som skulle flytte. De to søstre gik stadig i skole.

Det grønne område ligger mellem nogle boligblokke. På den ene side er der en tom bygning. Da de var kommet ca. 20 m ind i det grønne område, fik Liliane øje på noget.

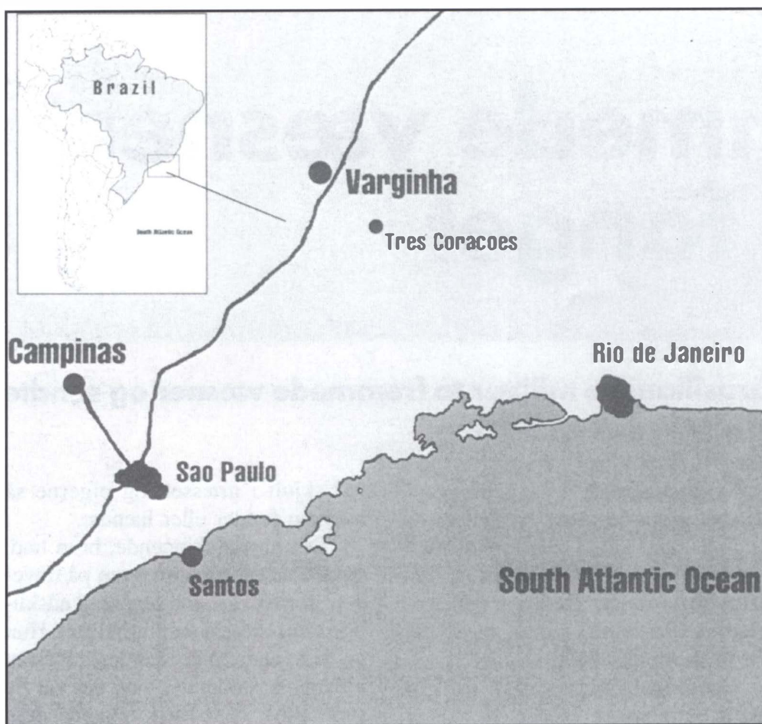
"Se der!" råbte hun. 6-7 m fra dem så de et mærkeligt væsen ligge ved siden af den tomme bygning. Væsnets venstre side vendte mod pigerne. Den venstre arm var mellem benene og den højre ind mod bygningen. Fødderne var skjult i græsset, og pigerne så hverken fødder eller hænder.

"Det havde skinnende, brun hud, store øjne og tre horn oven på hovedet," fortalte Liliane senere til adskillige ufo-forskere og journalister. Hun og de to andre piger sagde, at væsnet virkede frastødende, men det var de store øjne, som forskrækkede dem mest.

De stirrede målløse på væsnet et øjeblik, så skreg de. Væsnet drejede hovedet og så på dem. Det virkede skræmt og trykkede sig mod jorden, måske for at skjule sig. De tre piger løb tilbage mod vejen og standsede ikke, før de nåede til søstrenes hjem mere end 20 blokke fra det grønne

☞

område.

Da de var faldet til ro 15-20 min. senere, fandt Katia og pigernes mor, Luiza, nogen, som kunne køre dem tilbage til stedet. Nu var væsnet forsvundet, men de kunne se et aftryk i græsset, hvor det havde ligget, og der lugtede af svovl. Senere på dagen fjernede en kraftig tordenbyge alle spor efter væsnet.

Ufo-forskerne Ubirajara Rodrigues og Vitorio Pacaccini kom nu på banen. Rodrigues hørte om pigernes oplevelse 1-2 dage efter, og de følgende dage interviewede han dem. Han var også med dem på det sted, hvor de så væsnet samtidig med, at han talte med deres familie, venner og naboer. Første gang han talte med de tre piger om væsnet, græd de, da de beskrev det. Rodrigues lod en kunstner lave en tegning baseret på pigernes beskrivelse. Pigerne blev forskrækkede, da de så tegningen. Rodrigues er overbevist om, at de talte sandt.

To uger senere hørte han rygter om, at der ikke blot havde været et, men to væsner, og at de var blevet fanget af militæret. Da han havde meget travlt i sit advokatfirma, kunne han ikke afse så meget tid til undersøgelserne, som han gerne ville. På dette tidspunkt fik han hjælp af sin gamle ven og medforsker Pacaccini. Pacaccinis eksport-import firma i Belo Horizonte, små 300 km mod nord, gav ham lidt mere fleksibilitet, så han havde tid til hyppige besøg i familiens hjem i Tres Coracoes, hvor hans mor, som er enke, bor. Tres Coracoes ligger 25 km fra Varginha.

Det var virkelig interessante oplysninger, han fik fat i. Fx havde to sygeplejersker set et af væsnerne på et hospital og en mand, som havde hjulpet til med at fange det. Andre kunne fortælle om de samtaler, de havde haft med folk fra militæret.

Rodrigues og Pacaccini har fundet ud af, at begivenhederne udspillede sig på følgende måde:

Det væsen, som de tre unge kvinder så om eftermiddagen lørdag den 20. januar, var faktisk det andet væsen, som blev set den dag. Det første blev fanget omkring kl. 10 den samme dag kun tre blokke fra det sted, hvor nummer to blev set. I jagten på væsnerne deltog en major og to sergenter fra hæren samt seks militærpolitifolk, der arbejdede som brandmænd.

I Brasilien er militærpolitiet ikke en del af de væbnede styrker, men en del af statspolitiet, som kontrolleres af statens guvernør. De har mange forskellige funktioner såsom motorvejspatrulje, assistance ved optøjer, redningsfolk ved oversvømmelser og andre katastrofer. De er også brandmænd, og en af deres pligter som brandmænd er at fange vilde hunde, vilde dyr og farlige slanger. Det var i den egenskab, de fire brandmænd reagerede på et opkald om morgenen den 20. januar, om at der var set et vildt dyr i Endare-området.

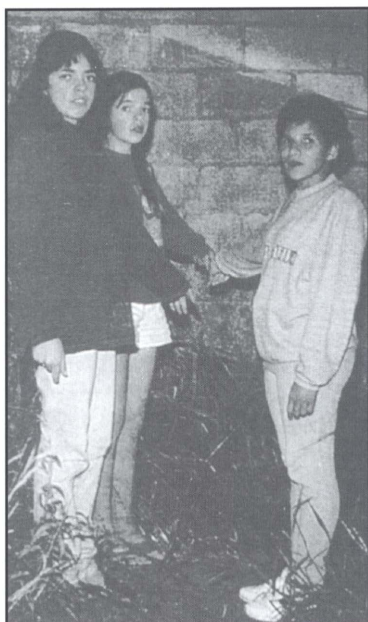
Da de fire mænd ankom i en brandbil, så de, at tre mænd fra hæren allerede var ankommet i en stor militærlastbil. I Brasilien har hæren større autoritet end militærpolitiet, så de fire brandmænd var i tvivl om, hvad de skulle gøre. De kontaktede deres overordnede på radioen og bad ham komme. Han ankom nogle minutter senere sammen med endnu en brandmand. Han konfererede med majoren fra hæren og sendte de fire brandmænd på jagt efter væsnet.

Væsnet var tidligere set løbe ned ad en skrænt mod jernbanen og mod en lille bevoksning på den anden side af jernbanesporet. Tre børn havde kastet sten efter det, og tre voksne fik besked på at forlade stedet, da sergenterne og majoren kom og fortalte, at det drejede sig om en hemmelig operation.

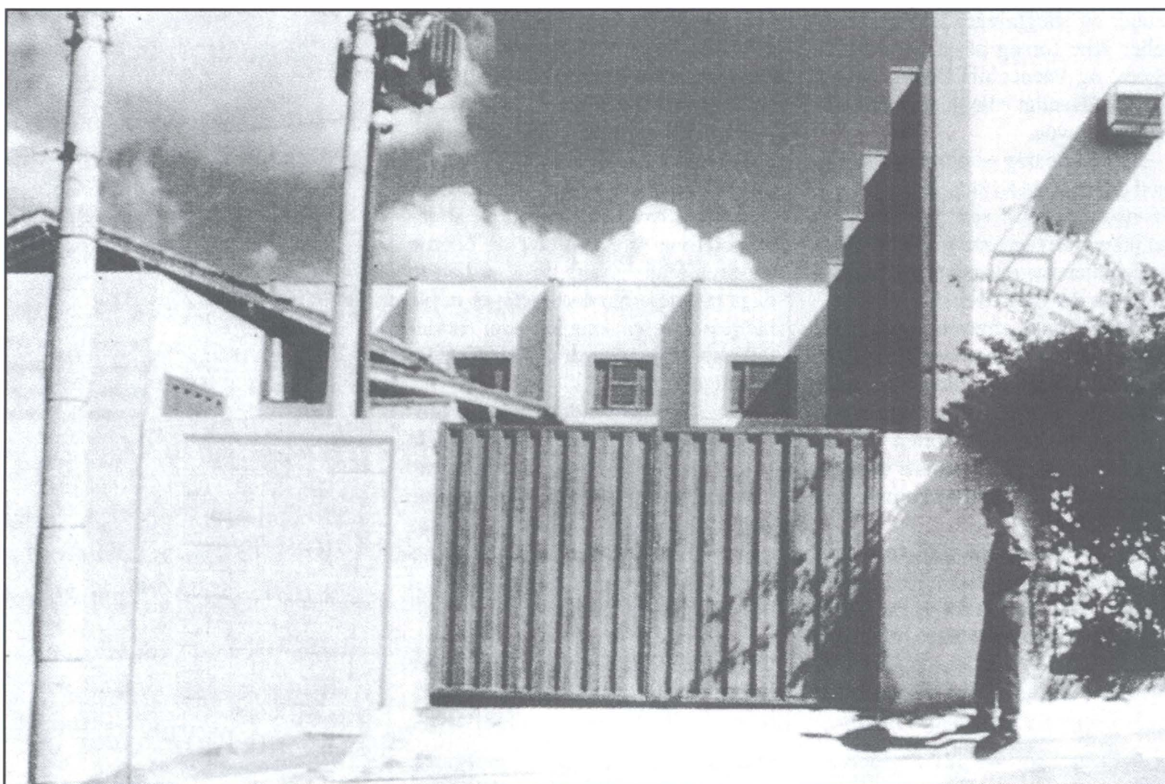
Nu havde væsnet gemt sig mellem træerne. De fire brandmænd gik ned ad skrænten, krydsede jernbanen, hvorefter de gik ind mellem træerne. De fandt hurtigt væsnet og smed et net over det. Det gjorde ikke modstand og udstødte kun nogle svage brummelyde. Brandmændene bar væsnet tilbage uden det store besvær. Det blev anbragt i en trækasse, som blev sat op på ladet af militærkøretøjet og dækket med et stykke kanvas. Ingen sagde noget. De to sergenter kravlede op på ladet til trækassen, og majoren kørte det store militærkøretøj til basen omkring 25 km fra Tres Coracoes.

Rodrigues' og Pacaccinis meddeler oplyste, at det andet væsen blev fanget mellem kl. 17 og 18 samme dag i samme område i Varginha. Det var kort efter, at Luiza Silva ringede til brandmændene og fortalte dem om det væsen, som hendes døtre og Katia Xavier havde set. Hustruen til den ene brandmand blev så forskrækket over, at mandens uniform var indsmurt i en olieagtig væske, efter han havde været med til at fange væsnet, at hun brændte uniformen.

Det andet væsen må have været syg. Brandmændene kørte det til en

Liliane Fatima Silva, Valquiria Fatima Silva og Katie Andrade Xavier peger på det sted, hvor de så det fremmede væsen.

Igennem denne port kørte en lastbil med det andet væsen ind på "Humanitus hospital", hvor væsnet blev overgivet til "Escola de Sargentos des Armas" (E.S.A.).

statslig sundhedsklinik og bad en læge komme ud til bilen og se på det. Lægen kastede et enkelt blik på det, hvorefter han afviste at hjælpe, så de kørte igen. Det er muligt, at de kørte til det lokale hospital i Varginha.

Væsnet blev lagt i en hospitalsseng, hvorefter hospitalsafdelingen blev lukket. Senere på aften sneg to sygeplejersker sig trods advarsler om, at væsnet var "meget grimt", hen for at få et glimt af det gennem den delvis åbne dør. Det var i live og havde en iltmaske over hovedet.

To militære lastbiler, to jeeps og en ambulance var parkeret uden for hospitalets indgang i flere timer den nat, men soldaterne, der var udstyrede med geværer og bajonetter, forlod ikke køretøjerne. Mellem kl. 1 og 2 om morgenen blev væsnet kørt til militærbasen i Tres Coracoes.

Omkring kl. 4 ankom en franskbygget Puma helikopter og landede på basens polo-bane. Den fløj igen inden daggry. Væsnerne blev bragt til et andet sted, måske en base i Rio de Janeiro og derefter til USA. Disse oplysninger stammer fra utilfredse militærfolk, som var vrede over, at noget så betydningsfuldt skulle afleveres til amerikanerne.

Det var stort set, hvad Pacaccini kunne fortælle mig de seks dage, som jeg var i Varginha, Tres Coracoes og Belo Horisonte i begyndelsen af mit tre ugers ophold i marts og april 1996.

Der blev ikke set et ufo i forbindelsen med de to væsner, selv om en landmand og hans kone blev vækket kl. 1.30 morgenen før, den 19. januar, da deres dyr brølede. De troede, at der var kvægtyve på spil, og skyndte sig ud til dyrene. På den anden side af indhegningen så de et mærkeligt objekt på størrelse med en lille bus. Det fløj kun omkring en halv meter over jorden. Landmanden sagde, at det var en "grå undervandsbåd", og hans kone sagde, at det var cigarformet. Natten før havde et andet par set et grønt lysglimt på himlen over Varginha.

Jeg var godt i gang med at skrive denne bog, da jeg besluttede mig til at tage til Brasilien endnu en gang. Det var nu gået tre år siden min seneste rejse, og efter, hvad jeg vidste, var der stadig gang i ufoerne. Jeg ønskede at få at vide, hvad der foregik.

Da jeg ankom til Rio de Janeiro den 21. marts 1996, vidste jeg intet om, at man havde fanget to ikke-jordiske væsner. Ved et tilfælde havde jeg planlagt at starte mit besøg i Varginha, fordi Ubirajara Rodrigues og jeg havde arbejdet sammen vedr. et bortførelsestilfælde i 1979, og jeg ville gerne besøge ham igen. Jeg havde også arbejdet sammen med Pacaccini i 1991, og jeg mente, at han boede i Tres Coracoes, så der var to grunde til, at jeg netop valgte det område af Brasilien.

Cynthia Luce, som jeg havde arbejdet sammen med adskillige gange, ledsagede mig endnu en gang. Da vi ankom til Pacaccinis hjem ved middagstid på min anden dag i landet, fortalte han os, at der senere på dagen var arrangeret et tv-interview vedr. den aktuelle rumvæsen-sag. Han bad mig om ikke at offentliggøre titlen på denne bog (se efterskriften), da han var bange for, at det ville skabe panik. Jeg ville ikke være skyld i panik, så jeg lovede det.

I løbet af de følgende dage fortalte han mig, hvordan han og Rodrigues havde fået fat i detaljerne om de tilfangetagne væsner, men han nævnte ikke navnene på deres meddelere, da han var bange for, hvad der så ville ske med dem. Han fortalte, at mindst fire militærpersoner allerede var sat i fængsel eller i husarrest i forbindelse med sagen, og at i hvert faldt de tre af dem ikke havde spor med væsnerne at gøre.

En oberst fra basen benægtede kortfattet alle rapporter om væsnerne og deres tilfangetagelse. En bygningshåndværker, som arbejdede på en bygning en blok fra det sted, hvor et af væsnerne blev fanget, blev i tv citeret for at have sagt, at han så både militærlastbilen og brandbilen den pågældende morgen, og at flere havde fortalt ham, at de havde set væsnet blive fanget. Han blev hurtigt presset af politiet til ikke at sige mere. Kort efter flyttede han til en anden by to timers kørsel væk.

Ufo-forskerne fik kun fat på navnet på en af de seks personer, som majoren beordrede væk den morgen, men hun vil ikke tale med dem.

Der er selvfølgelig en del rygter i omløb. Men jo mere jeg hører, jo mere er jeg af den overbevisning, at alle de involverede holder deres mund, måske lige med undtagelse over for nære

☞

venner og slægtninge. Jeg gjorde da heller ikke forsøg på at spore Rodrigues' og Pacaccinis kilder, da det højst sandsynligt ville skade mere, end det ville gavne.

Jeg brugte dog en del tid på at tale med de tre unge kvinder, som så et af væsnerne. Jeg har også det indtryk, at det ikke ville tage den militære efterretningstjeneste ret lang tid at finde ud af, hvem der talte over sig.

Den militære efterretningstjeneste havde også travlt med benægte alt, få de involverede til at holde munden lukket og dermed få offentligheden til at miste interessen. Historien ville dø og med den en af de største chancer for at bevise, at ufoerne kommer fra andre verdener.

Mange ubesvarede spørgsmål svirrede rundt i min hjerne, og jeg spekulerede på, om Rodrigues og Pacaccini og andre er ude på at narre mig. Hvis det er tilfældet, kan jeg dog ikke se, hvad de vil få ud af det. Noget andet er, at længe før jeg ankom til Brasilien, havde mindst to vidner, som godt nok optrådte med tilslørede ansigter og forvrængede stemmer, på tv fortalt, at de havde set væsnerne.

Den 10. april, to dage før jeg forlod Brasilien, ringede jeg til Pacaccini en sidste gang. Han fortalte, at Rodrigues havde fundet ud af, at deres telefoner blev aflyttet og bilerne skygget. Han fortalte også, at han to dage tidligere havde modtaget nogle interessante oplysninger, som forklarede alt. Han ville dog ikke fortælle hvad i telefonen.

I mellemtiden indløb den ene ufoobservation efter den anden fra hele landet, fra Amazonas i det fjerneste nordvestlige hjørne til de allersydligste stater, især i marts. De mange rapporter kom ikke kun fra Varginha og Tres Coracoes, men også fra andre byer i det sydlige Minas Gerais.

Ovenstående artikel er et uddrag fra bogen "UFO Danger Zone" i Flemming O. Rasmussens oversættelse.

UFO DANGER ZONE
Terror and Death in Brazil – Where Next?
BY BOB PRATT
With Foreword by DR. JACQUES VALLEE

Efterskrift

Bob Pratt har igennem mere end 40 år arbejdet som journalist og redaktør, og siden 1975 undersøgt ufo-rapporter. Han har rejst utallige gange i USA, Canada, Mexico, Japan, Puerto Rico, Filippinerne og hele Sydamerika for at interviewe ufovidner. Bob Pratt har tidligere været redaktør af "MUFON UFO Journal" og sammen med J. Allen Hynek og Philip Imbrogno skrevet "Night Siege: The Hudson Valley UFO Sightings". I øjeblikket arbejder han på en bog om en påstået ufo-nedstyrtning i Puerto Rico.

Ovenstående artikel er et uddrag af det sidste kapitel i bogen "UFO Danger Zone: Terror and Death in Brazil - Where Next?" med forord af dr. Jacques Vallee. Bogen er på 346 sider med s/h fotos og udgivet af Horus House Press, Inc. i august 1996.

Bogen er en samling velskrevne og spændende beretninger om brasilianere, der til Bob Pratt har fortalt deres historier om møder med ukendte og skræmmende fartøjer og væsner. Historierne er ofte hårrejsende læsning, som sikkert også vil interessere mange folkemindesamlere. Den sydamerikanske folklore ser ud til at være ganske farverig!

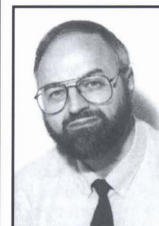
Historien om væsnerne i Varginha leder tanken hen på Roswell-myten. Det bliver spændende at følge udviklingen af Varginha-sagen. ❑

Kim Møller Hansen

Mystiske figurer i ørkenen

I juni 1998 kunne pressen oplyse, at den tyskfødte forsker Maria Reiche var død i en alder af 95 år. Maria Reiche er kendt for sin udforskning siden 1946 af de ejendommelige kilometerlange lige linjer, mønstre og kæmpefigurer på Nazca sletten i Peru.

AF OLE HENNINGSEN

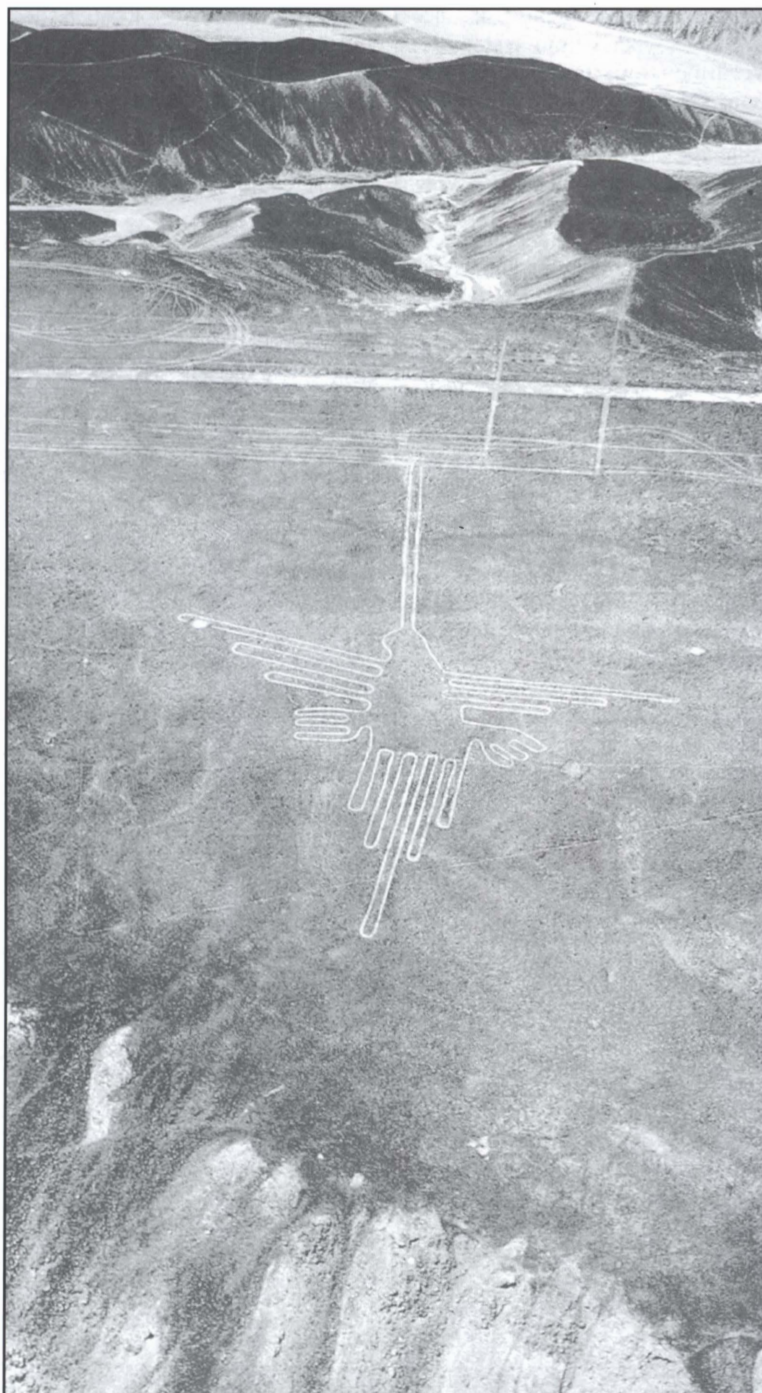
Mange mennesker verden over har stiftet bekendtskab med disse særprægede linjer og figurer pga. deres størrelse og dunkle oprindelse, og fordi de talte til fantasien. Mest af alt har de måske talt til fantasien hos schweizeren Erich von Däniken, der sidst i tresserne begyndte at skrive sine stærkt opreklamerede bøger, der gennem årene er udkommet i millionoplag verden over.

I bøgerne forsøgte Erich von Däniken at præsentere beviser - eller i det mindste indicier - for, at jordkloden i en fjern fortid havde haft besøgende fra rummet. De guder, der if. sagnene kom ned til os fra himlen, var i virkeligheden rumfolk i deres fartøjer.

Disse rumfolk overlod menneskeheden deres viden om teknik, og derfor må vi - if. von Däniken - nødvendigvis se på vor fortid med moderne rumfartsøjne. Dvs. alle ejendommeligheder inden for specielt arkæologien kan forklares, når blot vi husker på, at vore forfædre havde besøg fra rummet.

Erich von Däniken har heller ikke været i tvivl om, hvordan de ejendommelige linier og figurer på Nazca sletten i Peru skulle tydes. I sin bog "Min verden i billeder" (Strubes Forlag, 1973) skriver von Däniken:

"Sletten ser ud som en flyveplads...Hvor plausibel er denne forklaring? Et moderskib befandt sig i kredsløb om vor planet. Landingsfartøjet kom til Nazca-sletten og efterlod et spor som af ski i sne. De fremmede startede - og igen dannedes et spor. Indfødte kom løbende og erkendte: 'Guderne' har været her, se deres spor! I håb om, at de ville vende tilbage, begyndte man at tegne flere linier og uddybe de gamle. Jeg mener, at således kan disse linier også være opstået. Men guderne kom ikke tilbage. Havde man gjort noget forkert? En ypperstepræst fik en god ide (præster har altid gode ideer): man

Denne kæmpetegning set fra 500 meters højde forestiller en kolibri.

☞

Erich von Däniken under et besøg i Danmark i 1972. (Foto: Ole Henningsen)

måtte vise guderne nogle offersymboler. Og han beordrede sin menighed til at tegne fugle, fisk, aber og edderkopper i linie-systemet - overdimensionerede figurer, der kunne ses fra stor højde. Det er min teori om lufthavnen ved Nazca! Måske holder den ikke stik. Ingen af de hidtidige forklaringer kan gøre krav på at være 'sandheden'."

Den nu afdøde forsker, Maria Reiche, viede sit liv til udforskningen af de gådefulde tegninger. Hun gjorde tidligt opmærksom på, at disse tegninger bedst kunne overskues fra en højde på 100 til 200 meter. Dette fik Michael Debakey fra "International Explorer Society" til at fundere over optegnelser fra det 17. århundrede fra jesuiterpateren Bartolomeu de Gusmao's hånd. Han hævdede, at han i Andesbjergene havde set indfødte flyve med skibe på himlen. Senere demonstrerede Gusmao en miniaturemodel af en varmluftballon ved Johan den Femtes hof.

I 1975/76 foretog man på Nazcasletten eksperimenter med en varmluftballon, der var vævet af lama- og vicuna-uld. En gondol var lavet af siv fra Titicacasøen.

Man kan ikke heraf udlede, at de lokale Nazca-indianere rent faktisk fløj i varmluftballoner, men de havde i hvert fald de materialer, der kunne danne basis for en sådan flyvning, hvorfra man så kunne overskue jordoverfladen fra en passende højde.

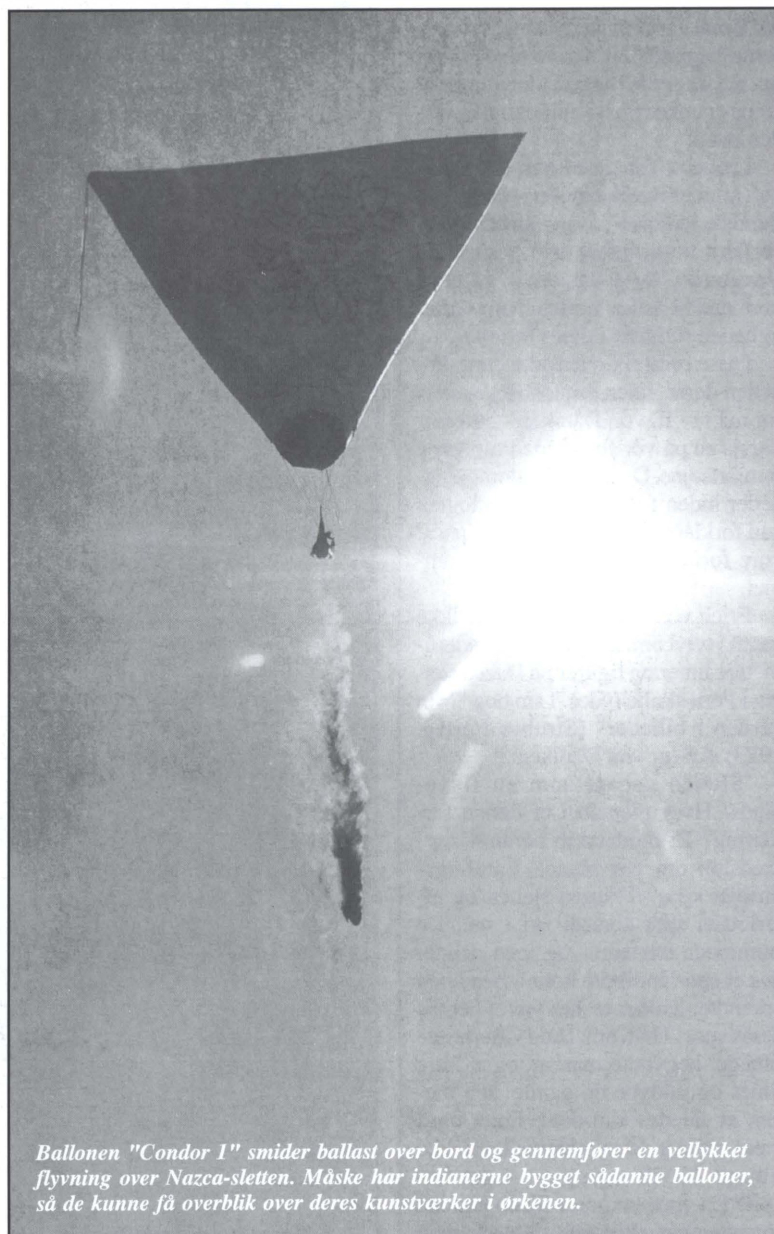
Der har også været andre teorier til forklaring af de store figurer, der bedst ses fra luften. Men den mest nærliggende kom dr. Paul Kosok frem til, da han opdagede, at solen ved vintersolhverv den 21. december gik ned i horisonten i forlængelse af en 800 meter lang linie.

Maria Reiche har også gennem årene arbejdet ud fra en teori om, at det drejer sig om en kæmpestor astronomisk kalender, der viser solens, månens og stjernebilledernes bevægelser over himlen. En kalender der kunne anvendes af beboerne på højsletten til at fastslå, hvornår afgrøderne skulle sås og vandes.

I bogen "Var guderne astronauter?" (Strubes Forlag, 1971) skriver Maria Reiche i en kommentar, at hun under ingen omstændigheder kan give Erich von Däniken medhold i hans betragtninger om, at de store firkanter og trekanter skulle være landingsbaner for rumrejsende, men at Nazca-linjerne må henføres under kalendervidenskaben.

Maria Reiche førte gennem årene en stædig kamp for bevarelsen af de spændende mønstre på sletten. Men tiltagende vandalisme og udbredelse af landbrugsarealerne m.v. gjorde, at hun ofte selv holdt vagt ved tegningerne, eller betalte vagter for at holde øje med området.

Så afholdt var Maria Reiche i Peru af den almene befolkning, at hendes fødselsdag de senere år har været fejret med dans i gaderne og ceremonier. I 1993 tildelte den peruvianske regering hende sin højeste udmærkelse, Solens orden. ❑

Ballonen "Condor 1" smider ballast over bord og gennemfører en vellykket flyvning over Nazca-sletten. Måske har indianerne bygget sådanne balloner, så de kunne få overblik over deres kunstværker i ørkenen.

Maria Reiche.

SUFOI weekend i Århus

I weekenden den 26.-27. september var det [illegible] halvårlige repræsentantskabsmøde, der denne gang ble[illegible] Dagene bød på såvel spændende foredrag som en ny forman[illegible] for[illegible]

AF MICHAEL LINDEN-VØRNLE

"Opvarmningsrunden" til det halvårlige repræsentantskabsmøde om søndagen var også denne gang et åbent arrangement om lørdagen, der bød på tre foredrag samt en forestilling i Steno Museets planetarium. Foredragene blev leveret af Per Andersen, Ole Henningsen og Torben Birkeholm.

Per Andersen fremlagde sine synspunkter om ufo-fænomenet i almindelighed og den danske ufo-forskning i særdeleshed. Ole Henningsen viste eksempler fra sine studier af danske korncirkler, og endelig præsenterede Torben Birkeholm de foreløbige resultater fra efterforskningen af den interessante nærobservation ved Gandrup (se UFO-Nyt nr. 2/98, side 4).

Mellem foredragene fik deltagerne - i Steno Museets planetarium - lejlighed til at se forestillingen "Danmark i rummet" om dansk rumforskning nu og i fremtiden. Der var noget for enhver smag på en dag, der ganske givet må betegnes som meget interessant og udbytterig.

På søndagens repræsentantskabsmøde var væsentlige punkter på dagsordenen: valg af ny bestyrelse og ikke mindst valg af ny formand, idet formanden gennem flere år, Per Andersen, ikke ønskede at genopstille og ydermere ønskede at udtræde af bestyrelsen. Den nye bestyrelse kom til at bestå af Toke Haunstrup, Peter Nørgaard og som nyt medlem Michael J.D. Linden-Vørnle.

Toke Haunstrup blev valgt som Per Andersens efterfølger til formandsposten. Den nye formand benyttede lejligheden til at takke Per Andersen for sin meget store og dedikerede indsats for SUFOI og ufo-forskningen i de forløbne år. ❑

Der strækkes ben, kigges i blade og "summes" under en af pauserne på søndagens repræsentantskabsmøde. (Foto: Asle Nielsen)

SUFOI's afgående formand Per Andersen fortæller om ufo-forskning. (Foto: Ole Henningsen)

En lærerig historie

Denne historie bør vække eftertanke hos alle, som beskæftiger sig med ufo-fænomenet. Det er historien om, hvorledes en kortslutning kunne jage en skræk i livet på to ganske almindelige mennesker og skabe en observation, som kunne være husket som en vaskeægte nærobservation af 2. grad. Men tilfældet ville det anderledes...

AF TOKE HAUNSTRUP

Fra Holte modtog SUFOI's Alarmcentral i foråret en henvendelse om en meget interessant observation, der fandt sted den 9. maj 1998. Sagen blev videregivet til artiklens forfatter, som den 9. juni besøgte de to observatører sammen med Kirsten Benn, der er SUFOI's lokale rapportoptager i Birkerød.

Når vi vælger at give sagen fra Holte en udførlig omtale her i UFO-Nyt, skyldes det, at den indeholder mange interessante detaljer. Desuden fik sagen en uventet afslutning, som viser, hvor altafgørende det er at udføre en *grundig* efterforskning, inden der drages endelige konklusioner.

Observatørerne er to veninder. Af hensyn til deres ønskede anonymitet, vil vi i denne artikel omtale dem ved deres initialer SM og HT. SM er hotelchef og var på observationstidspunktet 56 år. HT er lærer og var 54 år.

Observatørerne befandt sig under hændelserne på SM's bopæl i Holte. Huset ligger i et villaområde og i nærheden af skov- og engarealer. Aftenen i forvejen havde SM og HT været ude at spise i byen og var kommet hjem sent. HT valgte at overnatte hos SM.

Tv amok

Pludselig vågner SM ved, at fjernsynet i hendes soveværelse er tændt af "sig selv". Lyden på fjernsynet er skruet op på stor styrke, og det er denne lyd, som vækker hende. Også tv-dekoderen er tændt af sig selv (fjernsynet viser et program på TV-Danmark). Klokken er ca. 04.00 DST.

Samtidig oplever SM, at hendes soveværelse oplyses af en "bølge af lys" (SM's egne ord). Lyset kommer udefra og skinner ind gennem soveværelsesvinduerne og de lukkede persienner.

SM bliver naturligvis noget chokeret over det, der sker, både indenfor og udenfor. Hun springer ud af sengen og løber ud af soveværelset og ind i den tilstødende stue. Undervejs råber hun på HT, som ligger i et andet lokale ved siden af stuen. Da hun løber igennem stuen, "passerer" den anden "bølge" af lys.

HT er også vågnet ved lyden fra fjernsynet. Hendes første tanke er, at det må være overboen, som har tændt for sit fjernsyn. Da hun hører SM's råb om de mærkelige hændelser, rejser hun sig halvt op i sengen for at kikke ud ad vinduet over sengen. Hun trækker gardinet fra vinduet og kikker ud. Her ser hun i nordvestlig retning nogle blålige lysglimt på himlen. På dette tidspunkt har de to lysbølger passeret, og SM er nået ind til HT.

De blålige lysglimt sammenlignede HT med lyn eller de elektriske glimt, der med mellemrum ses fra S-tog. Tanken om elektriske lysglimt fra et S-tog el.lign. var i øvrigt nærliggende, da huset ligger i nærheden af S-togslinjen til Hillerød. Senere efterforskning i sagen har imidlertid vist, at der ikke var nogen aktivitet (hverken godstrafik eller skinnearbejde) på linjen på det pågældende tidspunkt, hvorfor dette ikke kan være en forklaring på de blålige lysglimt.

Vågen og bange

Begge observatører er efter disse oplevelser helt vågne og noget ophidsede. I længere tid går de rundt i huset og snakker om deres oplevelser. De har svært ved at falde til ro igen. Det begynder at lysne. Veninderne går i seng igen, men kan ikke sove. Ved sekstiden står de atter op, da SM skal på arbejde.

Det bør nævnes, at HT fortæller, at hun ser en lysrefleks i et vindue i nabohuset. HT og SM er dog meget uenige om, hvorvidt dette skete umiddelbart efter de første visuelle observationer (lysbølgerne og lysglimtene), eller om det først skete noget senere.

Ingen af observationerne havde en lang varighed. SM skønner eksempelvis, at der kun gik 10-15 sekunder, fra at hun vågnede ved lyden af det tændte fjernsyn, og indtil den sidste bølge af lys var passeret. Af andre detaljer kan nævnes, at der ikke hørtes særlige lyde under observationerne.

Nærobservation af 2. grad?

Det er allerede tidligere blevet beskrevet, hvordan fjernsynet og dekoderen i SM's soveværelse var tændt. Det viste sig desuden, at også SM's vækkeur opførte sig mærkeligt. Det viste tallene 0404 - som havde det været slukket og tændt igen. Uret er - ligesom fjernsyn og tv-dekoder - tilsluttet det almindelige lysnet i huset.

Foruden disse "fysiske effekter" fortalte SM, at hendes to katte havde reageret mærkeligt. De virkede nysgerrige og sad i køkkenvinduet og kikkede ud. Ingen af dem viste dog tegn på "angst".

Med beskrivelsen af disse "fysiske effekter" kunne man fristes til at mene, at vi her havde at gøre med en ægte nærobservation af 2. grad. Som bekendt forudsætter en nærobservation af 2. grad i den Hynek'ske forstand, at der - i tilknytning til den visuelle observation af et ufo - iagttages en fysisk virkning på levende eller livløst materiale. Se evt. J. Allen Hyneks bog "Ufo-dokumenteret" for nærmere oplysning om definitionen af en nærobservation af 2. grad. I sagen fra Holte udgør katte det "levende" materiale, og fjernsyn, tv-dekoder og vækkeur det "livløse".

Men her er det, at historien om

☞

stikledningerne kommer på banen...

Stikledninger

Efter at have interviewet SM og HT om deres oplevelser var Kirsten Benn og undertegnede overbeviste om, at vi her stod med en meget interessant sag, der pga. sin ekstraordinære karakter fortjente en grundig efterforskning.

Dette betød bl.a., at vi tog kontakt til DSB for at høre, om der den pågældende nat havde været togtrafik på linjen til Hillerød. Da S-togsbanen ligger nær SM's bopæl, kunne dette måske have været en forklaring på dele af eller hele observationen. DSB kunne imidlertid oplyse, at der ingen aktivitet havde været på linjen overhovedet, hvorfor denne teori selvfølgelig blev droppet.

Samtidig sørgede vi for, at der blev bragt en efterlysning af vidner i den lokale uge-avis ("Lokal-Posten"). Efterlysningen blev bragt i avisen den 25. juni 1998, og den gav flere henvendelser. Det var imidlertid kun en enkelt af disse henvendelser, som havde direkte relation til den sag, vi var i gang med at undersøge. Men denne henvendelse viste sig til gengæld at være meget interessant.

Den kom fra en kvinde, som boede på samme gade som SM. Kvinden - som nærmest boede over for SM - kunne fortælle, at hun var vågnet ved en usædvanlig hændelse samme nat. Ved 4-tiden havde et kraftigt lys udefra vækket hende. Hun stod op og kikkede ud ad vinduet. Udenfor så hun, at stikledningerne til huset var faldet ned. De lå nu på jorden og kortsluttedes under kraftig udladning af gnister.

Stikledninger er betegnelsen for de ledninger, der på nogen huse hænger fra en elmast og ind til husets gavl. Efter nogen tid stoppede kortslutningen (sandsynligvis fordi mastsikringerne sprang). Kvinden fortalte endvidere, at folk fra NESA (Nordsjællandske Elselskabers Sammenslutning) næste dag havde repareret ledningerne.

Kvindens historie lød meget interessant, og vi tog derfor kontakt til NESA for at få verificeret hendes oplysninger. Her kunne man fortælle os, at folk fra NESA ganske rigtigt havde repareret de nedfaldne ledninger den 9. maj på den angivne adresse.

Nu begyndte flere ting at falde på plads! SM's soveværelse vender ud mod villavejen, og hun må derfor have kunnet se lyset fra gnisterne fra de nedfaldne elledninger. De kortsluttede stikledninger kan således forklare "lysbølgerne", som SM fortæller at have set. Tilsvarende kan de blålige lysglimt, som HT iagttog, tænkes at være reflekteret lys fra de kortsluttede elledninger, som sandsynligvis har oplyst et større område.

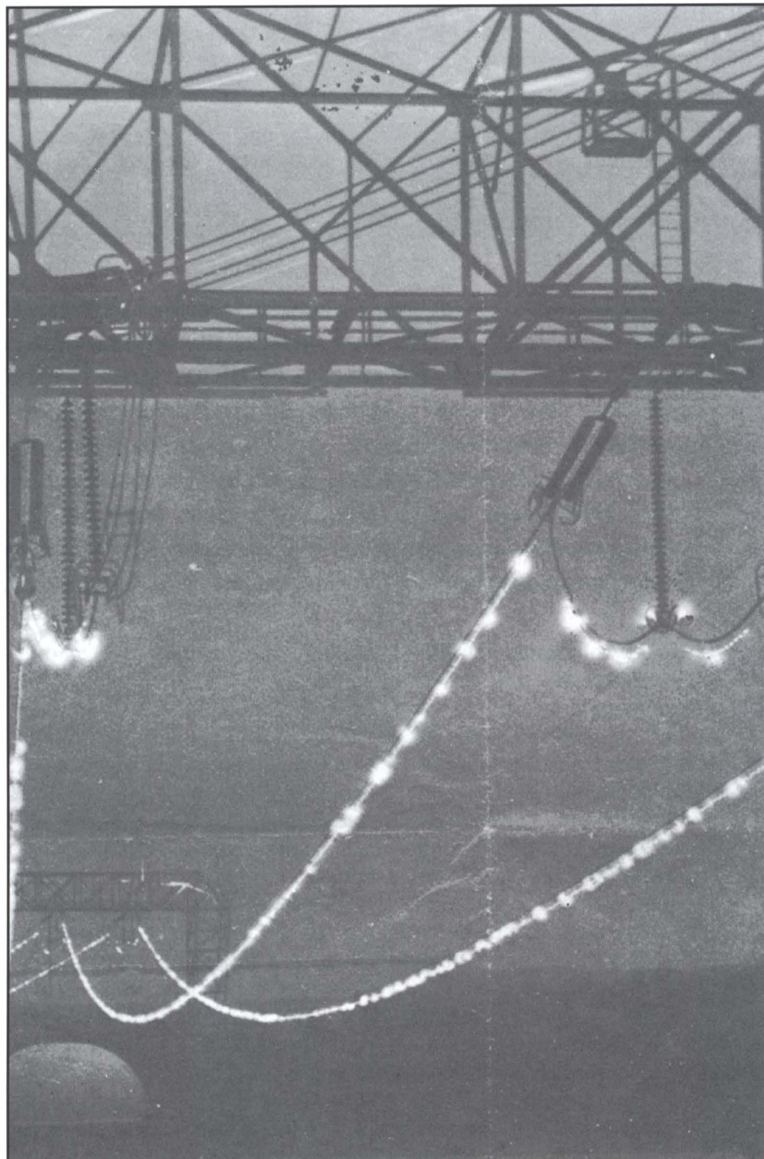
Men hvad nu med fjernsynet og tv-dekoderen, der begge havde tændt sig af sig selv? Her kan vækkeuret måske give os et praj om en naturlig forklaring!

Som tidligere nævnt, opførte vækkeuret sig, som havde det været slukket og tændt igen. Vækkeuret er tilkoblet det almindelige lysnet, og dette indikerer, at der har været en kortere eller længere periode, hvor der ikke har været strøm på elnettet. Eller i det mindste har der været et kraftigt spændingsfald. Dette ville imidlertid heller ikke virke så underligt, da en kraftig kortslutning, som den der fandt sted på den anden side af gaden, vil betyde en forstyrrelse af elnettet i lokalområdet og (sandsynligvis) også et kraftigt spændingsfald.

Således kan vækkeurets opførsel også forklares som en "sideeffekt" af de kortsluttede elledninger. Hertil kommer, at man også kan forklare fjernsynets og dekoderens opførsel vha. forstyrrelserne på det lokale elnet.

Civilingeniørstuderende Ivan R. Perch-Nielsen fra Danmarks Tekniske Universitet forklarer, at man kan tænke sig flere muligheder for, at kortslutningen af stikledningerne kan have tændt fjernsynet og dekoderen.

Den mest sandsynlige forklaring er, at der over ledningsnettet er spredt en puls (herved forstås en kortvarig ændring af spændingen), som har "lækket" en strøm igennem til fjernsynets elektronik, hvorefter fjernsynet er tændt. Dette kan ved mange fjernsyn lade sig gøre, fordi elektronikken ikke er beregnet på at kunne klare sådanne pulser, da de ikke optræder på elnettet under normale for- ☞

Lysende plasmafænomener omkring højspændingsledninger. (Foto: SUFOI Picture Library)

hold.

Det skal i denne sammenhæng nævnes, at både fjernsyn og tv-dekoder stod på *stand by*, hvilket betyder, at apparaterne kan tændes via eksempelvis fjernbetjening og altså hele tiden er tilkoblet elnettet.

Det er således ikke umuligt at pege på en forklaring på de elektriske apparaters usædvanlige opførsel. Det synes derfor rimeligt at konkludere, at en sandsynlig forklaring på de elektriske effekter (på fjernsyn, dekoder og vækkeur) kan søges i de forstyrrelser, som de kortsluttede elledninger har skabt i lokalområdets elnet.

Held og grundig efterforskning går hånd i hånd

Med sagen fra Holte står vi med en på flere måder usædvanlig hændelse. Sagen indeholder mange elementer, der gør den til en hændelse af særlig høj besynderlighed - hvis det da ellers ikke lige havde været for oplysningerne om de nedfaldne stikledninger.

Man kan imidlertid sagtens tænke sig den situation, at vi aldrig var blevet orienteret om de nedfaldne ledninger. Det kunne fx have været tilfældet, hvis kvinden, der ringede til SUFOI, ikke havde læst ugeavisen, og derfor ikke havde set vores efterlysning af vidner. Så var vi måske nået frem til den stik modsatte konklusion, og jeg kunne da i denne artikel have skrevet en afsluttende bemærkning om, at vi her havde at gøre med en sag af høj besynderlighed, hvilket syntes at udelukke mulighederne for en kendt forklaring. Herved ville sagen være havnet under kategorien "ufo", og beskrivelsen af effekterne på fjernsyn, dekoder og vækkeur ville underbygge denne (forkerte!) konklusion. Høj besynderlighed er altså ingen garanti for, at man har at gøre med en "sikker" ufo-rapport.

Holte-sagen er imidlertid ikke den eneste af sin slags (se fx omtale af lignende sager i UFO-Nyt, nr. 1/81 side 20-21 og nr. 4/87 side 13-16). Fælles for disse sager er, at de har en høj grad af besynderlighed, og at det kun er gennem et grundigt researcharbejde og en god portion held, at det lader sig gøre at nå frem til den rigtige forklaring.

Denne type sager er bærere af et vigtigt budskab: De fortæller os, at sager, som vi traditionelt refererer til som "klassiske ufo-rapporter", faktisk *kan* være forårsaget af ganske ordinære fænomener.

Rendlesham - stadig et mysterium

Der har på det seneste været skrevet en hel del om Rendlesham Forest-tilfældet fra december 1980. Bl.a. har nogle interessante og flot researchede artikler set dagens lys. Blandt de bedre artikler kan nævnes Jenny Randles' "Seeing the forest for the trees", James Eastons to artikler "Rendlesham Unravelled" og "Resolving Rendlesham", og Georgina Brunis "Rendlesham Unravelled - NOT". Hovedindholdet i disse artikler blev offentliggjort i "Hemmeligheden i skoven" i UFO-Nyt nr. 3/98. Hvordan kan vi få noget fornuftigt ud af så selvmodsigende synspunkter? Er sagen virkelig opklaret, eller er der mere, vi skal undersøge, før vi kan komme med en sådan påstand?

AF NICK POPE

Der er nok ikke af mange af UFO-Nyts læsere, der kender mig. Jeg arbejder i Forsvarsministeriet og var mellem 1991 og 1994 ansvarlig for den britiske regerings ufo-undersøgelser. Som sådan blev jeg først indblandet i Rendlesham Forest-sagen længe efter, at den rent faktisk fandt sted. Jeg havde imidlertid den fordel frem for andre forskere, at jeg havde adgang til regeringens officielle arkiv om sagen og kunne trække på de officielle kilder og ekspertise.

Der er dukket adskillige artikler om Rendlesham Forest-sagen op i bøger og tidsskrifter. De fleste af dem ser på sagen ud fra forskellige synspunkter. Jeg bragte en kort omtale i min første bog "Open Skies, Closed Minds". Mere detaljerede omtaler kan læses i "Left At East Gate" af Larry Warren og Peter Robbins samt i "UFO Crash Landing" af Jenny Randles. Jeg skal ikke forsøge at lave et opkog af dette materiale, men vil i stedet fokusere på de områder, der har dannet grundlag for den seneste debat.

Det første af disse områder drejer sig om de oprindelige vidneerklæringer fra Penniston, Burroughs, Cabansag og Chandler. James Easton gør meget ud af, at disse erklæringer er ret intetsigende, og han påpeger, at nogle af vidnerne hen ad vejen synes at have brygget videre på deres beretninger. Jeg kan oplyse, at jeg gennem mine undersøgelser har erfaret, at dette er korrekt og et gennemgående træk i de ufo-beretninger, der kommer fra yngre militærfolk.

De opfører sig sådan, fordi de er usikre på den officielle politik på området og er bange for, hvilken indflydelse det eventuelt kan have på deres fremtidige karriere. De er mere imødekommende under telefoninterview og ved møder på tomandshånd, men meget mere tilbøjelige til at tale, når de har forladt militæret. Da Jenny Randles har talt med en del militære vidner, er hun klar over dette forhold. Desværre har en del af skeptikerne ikke samme forståelse af, hvordan militæret fungerer.

Med ovennævnte in mente er Charles Halts memo stadig det vig-

tigste dokument med dets omtale af et "mærkeligt glødende objekt", som virkede "metallisk med en trekantagtig facon, omkring to til tre meter i diameter og omkring to meter højt".

Som seniorofficer havde Halt ingen betænkeligheder ved at være imødekommende, da han kendte militærets politik, og vidste, at det var nødvendigt at rapportere alle detaljer om ufo-observationerne til Forsvarsministeriet.

Hvad skal vi så stille op med uoverensstemmelserne i de mange beretninger fra de forskellige vidner, og især med vidneudsagnet fra Larry Warren? For det første, er det kendt af enhver politibetjent, at forskellige mennesker opfatter den samme hændelse forskelligt. Det har utallige undersøgelser vist, og dette erfarede jeg også under mit officielle arbejde i Forsvarsministeriet.

Med hensyn til Larry Warren tilbragte han og Peter Robbins flere dage hos mig, mens de reklamerede for "Left At East Gate", og vi havde mange dybtgående samtaler om sagen. Jeg er overbevist om, at Larry Warren var til stede i Rendleshamskoven, og at han overværede nogle meget usædvanlige aktiviteter. Det står dog helt klart, at det, som han så, ikke er det samme, som omtales i Halts memo.

Dette bringer mig frem til de undersøgelser, som den uafhængige forsker Georgina Bruni har foretaget. Hun er redaktør af Internet magasinet "Hot Gossip UK" (*www.hotgossip.co.uk*).

Georgina er en af min gode venner, og i de seneste måneder har hun gen-interviewet mange af de kendte vidner og opsporet og talt med mange nye. Hun har planer om at udgive materialet. Det sker dog ikke i den nærmeste fremtid, da hun er optaget af andre pligter.

Lad os nu se på de fysiske beviser. De består af skaderne på træerne i lysningen, hvor det metalliske fartøj blev set under den første nats aktiviteter, aftrykkene hvor det øjensynligt landede samt den målte stråling på træerne og aftrykkene.

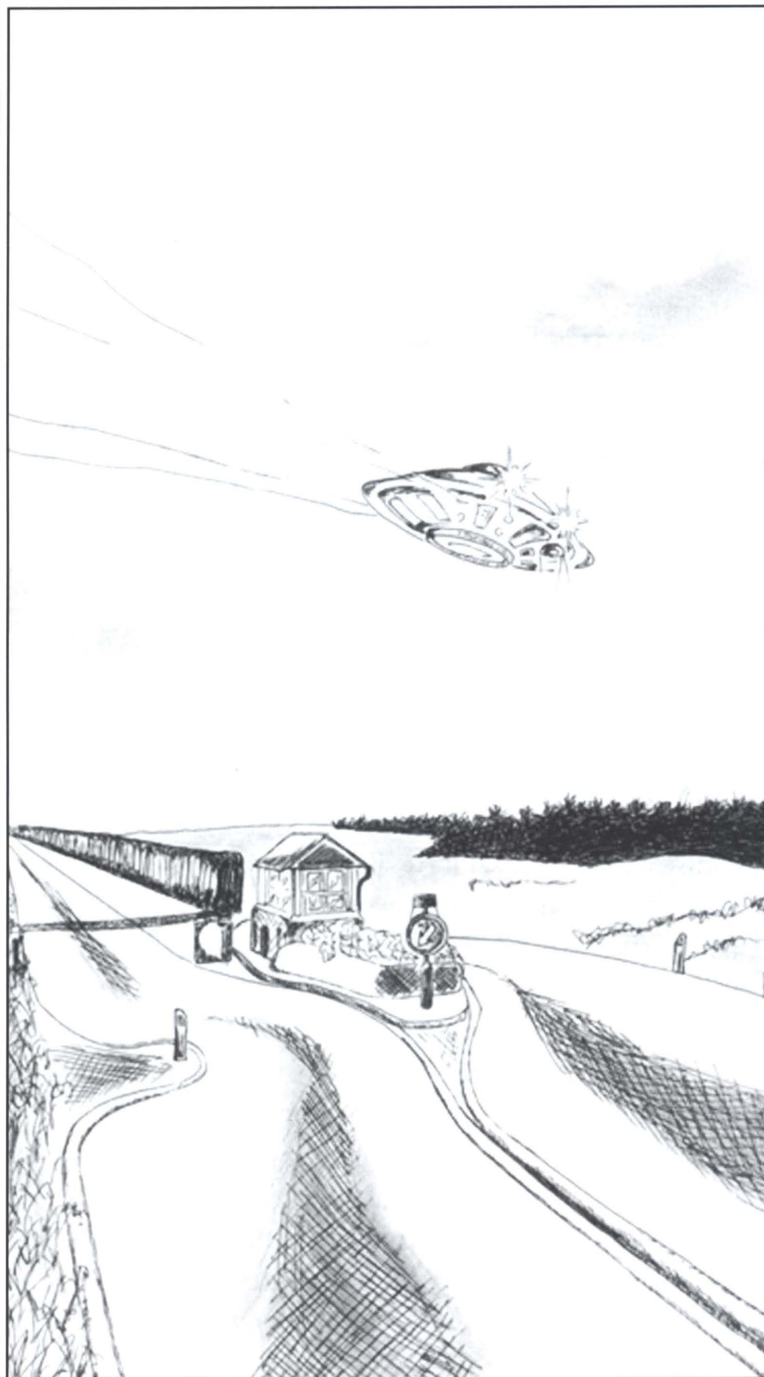
I "Open Skies, Closed Minds" skrev jeg om de resultater, jeg kom frem til under min første officielle undersøgelse af sagen, inklusive oplysninger fra Defence Radiological Protection Service. Den officielle vurdering var, at den målte stråling var 10 gange højere, end den burde være i området. Jeg må dog understrege, at strålingen var så lav, at den var uskadelig.

Skeptikeren Ian Ridpath har gjort opmærksom på, at der kan sås tvivl om det anvendte måleudstyr og målingerne af strålingsniveauet. Desuden kan Halt have læst forkert på Geiger-tælleren. Jeg accepterer naturligvis disse indvendinger, men må dog lige forklare, at enhver officiel undersøgelse nødvendigvis kun kan bygge på de data, som ministeriet har modtaget - og ikke på sådanne spekulationer, hvor spændende de så end måtte være. Hvor kraftig en stråling omgivelserne har været udsat for er ligegyldig, da kun de officielle målinger kan bruges.

Med andre ord er vi nødt til at betragte hændelserne under ét og ikke isoleret: Vi har en ufo-observation samt beskadigede træer og aftryk i samme lysning, som ufoen blev set. Så er der målt en stråling, uanset hvor lav den var, med et større udslag dér hvor træerne var beskadigede og i midten af aftrykkene.

Man må også huske, at Halts memo omtaler, hvorledes "dyrene på en nærliggende gård blev vanvittige", da objektet blev observeret. Intet i dette tyder dog på, at ufoen var af ikke-jordisk oprindelse. Men det står klart, at der var et eller andet objekt indblandet, og at det påvirkede omgivelserne.

Skeptikerne er klart uenige i dette og vender tilbage til den teori, at ufo-observationen blot drejede sig om en misfortolkning, og at det var fyret på Orford Ness, Shiplake Fyrskibet eller stjerner, og at aftrykkene var la- ☞

(Tegning: Bo Møller Hansen)

Ufo-styrt

Airman Edward N. Cabansags skriftlige vidneudsagn har i mange år været tilbageholdt. Nu kan det endelig læses og kaste nyt lys over Rendlesham-sagen.

On 26 Dec 80, SSgt Penningston and I were on Security #6 at Woodbridge Base. I was the member. We were patroling Delta NAPA when we received a call over the radio. It stated that Police #4 had seen some strange lights out past the East Gate and we were to respond. SSgt Penningston and I left Delta NAPA, heading for the East Gate code two. When we got there SSgt Steffens and A]C Burroughs were on patrol. They told us they had seen some funny lights out in the woods. We notified CSC and we asked permission to investigate further. They gave us the go-ahead. We left our weapons with SSgt Steffens who remained at the gate,, Thus the three of us went out to investigate. We stopped the Security Police vehicle about]00 meters from the gate. Due to the terrain we had to on by foot. We kept in constant contact with CSC. While we walked, each one of us would see the lights. Blue, red, white, and yellow. The beckon light turned out to be the yellow light. We would see them periodically, but not in a specific pattern. As we approached, the lights would seem to be at the edge of the forrest. We were about]00 meters from the edge of the forrest when I saw a quick movement, it look visible for a moment . It look like it spun XXXXX left a quarter of a turn, then it was gone. I'x advised SSgt Penningston and AIC Borroughs. We advised CSC and proceeded in extreme caution. When we got about 75-50 meters, MSgt Chandler/Flight Chief, was on the scene. CSC was not reading our transmissions very well,, so we used MSgt Chandler as a go-between. He remained back at out vehicle. As we entered the forrest, the blue and red lights were not visible anymore. Only the beacon light, was still blinking. We figured the lights were coming from past the forrest, since nothing was visible when we past through the woody forrest. We would see a glowing near the beacon light, but as we got closer we found it to be a lit up farm house. After we had passed throught the forrest, we thought it had to be an aircraft accident. So did CSC as well. But we ran and walked a good 2 miles past out vehicle, until we got to a vantage point where we could determine that what we were chasing was X only a beacon light off in the distance. Our route through the forrest and field was a direct one,x straight towards the light. We informed CSC thät the light beacon was farther than we thought,, so CSC terminated our investigation. AIC Burroughs and I took a road, while SSgt Penningston walked straight back from where we came. AIC Burroughs saw the light again, this time it was coming from the left of us , as we were walking back to our patrol vehicle. We got in contact with SSgt Penningston and we took a walk threw where we saw the lights. Nothing. Finally, we made it back to our vehicle, after making contact with the BC's and informing them of what we saw. After that we met MSgt Chandler and we went in service again after termination of the sighting.

Edward N. Cabansag

EDWARD N. CABANSAG, AIC, USAF
81st Security Police Sq.

vet af gravende kaniner!

Da jeg mødte Charles Halt, var han meget afvisende over for disse teorier og bekræftede, at han og andre vidner havde et godt kendskab til fyret, som var synligt som et helt selvstændigt "objekt" under en del af ufo-observationen. Dertil kommer, som han forklarede i dokumentar-udsendelsen "Strange But True":

"...et fyrtårn går ikke en tur gennem skoven; et fyrtårn hopper ikke op og ned. Det hverken eksploderer eller ændrer facon og størrelse - og sender ikke lys ned fra himlen."

Her længe efter hændelsen fandt sted, bliver der stadig stillet spørgsmål om den i parlamentet, både i Underhuset og i Overhuset, af parlamentsmedlemmer, som er klar over sagens betydning for forsvaret og den nationale sikkerhed.

Når man ønsker en eksperts mening om en sag som denne, kan man ikke få en mere kompetent person til at udtale sig end admiral Lord Hill-Norton, tidligere chef for forsvarsstaben og formand for NATO Military Committee. Med største respekt for skeptikerne er Lord Hill-Norton, når alt kommer til alt, den bedst kvalificerede til at analysere et tilfælde som dette. Som en kommentar til sagen sagde han:

"For mig ser det ud til, at noget fysisk fandt sted. Jeg er ikke i tvivl om, at noget landede...enten havde mange mennesker...hallucinationer, og for en amerikansk flybase med atomvåben er det yderst farligt, eller også skete der det, som de siger skete, og under disse omstændigheder kan der kun være ét svar, og det er, at det har stor forsvarsmæssig interesse..."

Til slut bør James Easton og Ian Ridpath have ros for at have bragt nyt og interessant materiale ind i sagen. Men det er lidt overdrevet at påstå, at sagen er opklaret. Det er en for tidlig og naiv påstand at komme med, og ikke i overensstemmelse med sandheden. Som Georgina Bruni og Jenny Randles har vist, er der stadig lang vej, før sagen er opklaret. ❏

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen
Bearbejdelse: Kim Møller Hansen

Medlemmer til Web-gruppe søges

SUFOI har siden 1996 haft sine egne sider på Internettet på adressen ***www.sufoi.dk***. Disse sider besøges flittigt og har flere gange fået gode anmeldelser i bl.a. BT og Komputer for Alle.

I erkendelse af at vore web-sider i fremtiden givetvis vil få stadig større betydning for SUFOI både som forening og som kilde til information om ufo-fænomenets mange aspekter, vil vi gerne gøre vort hjørne på Nettet endnu mere spændende og informationsmættet.

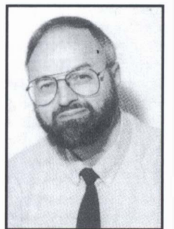
For at kunne realisere disse visioner er det hensigten at etablere en *Web-gruppe*, der kan tage sig af såvel udviklingen som vedligeholdelsen af SUFOI's web-sider. Vi har dog i høj grad brug for medlemmer, der vil deltage aktivt i en sådan gruppes arbejde.

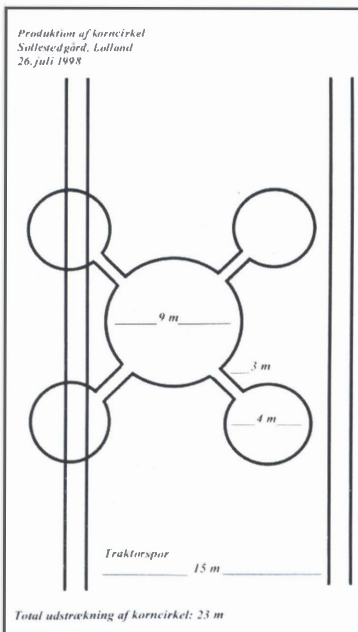
Har du således tid og lyst til at være med til at forme og drive SUFOI's ansigt på Nettet, kan du kontakte Michael Linden-Vørnle på tlf. 35 32 57 19 (dag) eller 36 47 74 40 (aften) og høre nærmere om vore planer og ideer.

Sådan kan en korncirkel opstå

Sommeren 1998 var ingen undtagelse. Der er opstået ejendommelige aftegninger i kornmarker rundt om i Danmark, men ikke på Lolland, hvor man ellers de foregående tre år har haft såkaldte korncirkler hos den samme gårdejer ved Holeby på Midtlolland. Der har dog alligevel været en enkelt korncirkel på Lolland i 1998, men den har jeg selv produceret. Et eksperiment, der bl.a. skulle undersøge, hvor nemt det kan lade sig gøre.

AF OLE HENNINGSEN

(Tegning: Ole Henningsen)

"Mystikken breder sig" skrev Politikens bagsideredaktør Jakob Markers i overskriften på sin artikel den 9. juni 1998, da han fortalte om min redegørelse i UFO-Nyt nr. 2/98 for korncirklerne på Lolland i 1997.

Jakob Markers efterlyste endvidere landmænd, der ville stille en stump af deres hvedemark til rådighed for et forsøg med korncirkler. Samtidig tilbød Politikens Bagside at refundere de 50 kroner, det formentlig måtte koste den modige landmand i tabt høstudbytte!

Der meldte sig nu ingen landmænd i første omgang, men i juli kom jeg i anden sammenhæng i kontakt med godsejer Claus Jørgensen på Søllestedgård kun tre km fra min bopæl. Claus Jørgensen ville gerne stille et stykke hvedemark til rådighed for produktionen af en korncirkel!

Efter nogle eksperimenter gik jeg sammen med en god ven, Filip Steenholdt, i gang søndag aften den 26. juli 1998.

Vi havde på forhånd lavet en skitse til brug for den praktiske udformning af aftegningen. Den skulle indeholde en stor cirkel på ni meter i diameter med fire mindre cirkler på fire meter i diameter udenom. Disse mindre cirkler skulle være forbundet med den store cirkel med tre meter lange gange på 80 centimeters bredde.

På det udvalgte sted i marken var der traktorspor til brug for sprøjtning m.v. med ca. 15 meters afstand. Det var vores hensigt, at aftegningen kun skulle berøre traktorspor i den ene side.

Der gik lidt tid med at udtænke den praktiske fremgangsmåde. En medbragt trappestige var ikke strengt nødvendig, men skaffede os lidt bedre oversigt over marken og traktorsporenes placering.

Fra et traktorspor sprang vi en meter ind i hvedemarken og gik forsigtigt frem til det forudberegnede sted, hvor vi plantede en jernstang, der samtidig skulle udgøre centrum af den store cirkel. Vi tog den sammenklappede stige og lagde den skråt ned ovenpå kornstråene med jernstangen som udgangspunkt. Processen blev gentaget hele vejen rundt om jernstangen, og vi havde hurtigt en primitiv cirkel på to meter i diameter.

Så tog vi det traditionelle instrument i brug - et bræt på ca. 80 centimeters længde og med en stump reb fastgjort i hver ende.

Med brættet trædes kornstråene langsomt ned, og med rebet trækkes brættet op igen. Man fortsætter processen fremad og rundt, indtil man har den ønskede størrelse på cirklen.

Efter kort tids øvelse har man lært at håndtere bræt og reb, så arbejdet hurtigt skrider frem, og med lidt omhu lægges kornstråene pænt, fladt ned mod jorden.

Med et stykke snor og en tommestok kontrollerede vi de sidste omgange, så vi fik en noget nær perfekt cirkelaftegning i kornmarken.

Det voldte lidt hovedbrud, men ved hjælp af et par ekstra bambusstokke og et stykke snor fik vi afsat retningen til de planlagte små cirkler uden for den store.

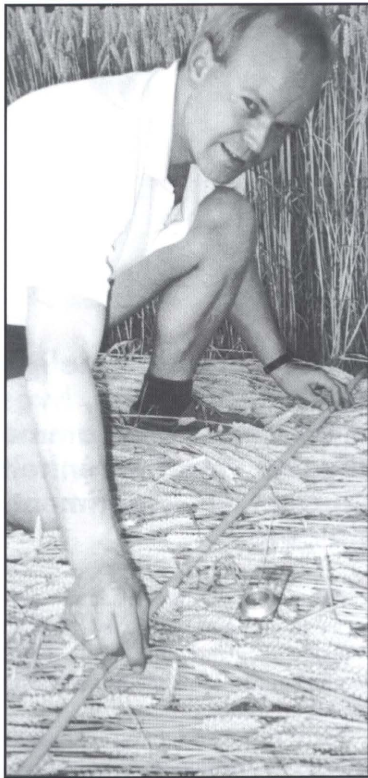
Med trædebrættet blev gangene hurtigt afsat, og de små cirkler der-

☞

Ole Henningsen demonstrerer, hvordan man med et bræt på 80 centimeters længde og forsynet med en stump reb i hver ende kan lave en korncirkel. Kornstråene trædes langsomt ned, og med rebet trækkes brættet op igen. Man fortsætter fremad og rundt, indtil man har den ønskede størrelse på cirklen. (Foto: Ole Henningsen)

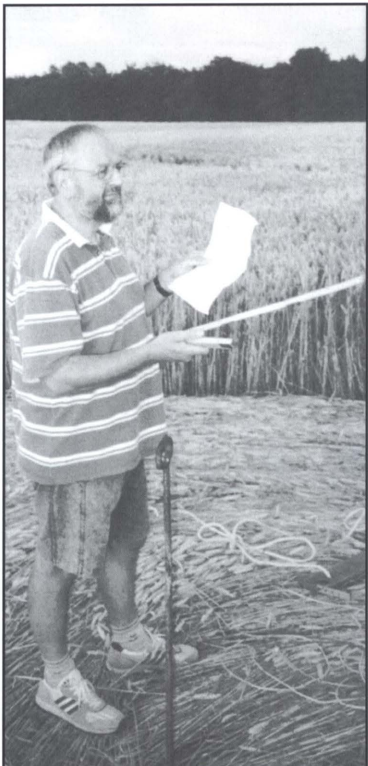
Korncirkler

Filip Steenholdt kontrollerer undervejs cirklens diameter med tommestok og snor fra en jernstang i centrum. Desuden er medbragt kompas og bambusstokke til konstruktion af resten af aftegningen. (Foto: Ole Henningsen)

efter produceret. Og det gik nemt. Som Filip Steenholdt på et tidspunkt med et smil sagde: "Nu er det da vist lige ved at være rutine, ikke?"

Et par kig fra den ene ende til den anden tværs gennem den 23 meter store aftegning viste, at gange og cirkler til vor store tilfredshed var korrekt afsat i hvedemarken. Et senere kig fra en lift i 10 meters højde ødelagde heller ikke vore forhåbninger om en perfekt aftegning.

Sidste del af aftegningen gav i starten lidt hovedbrud, da de lige gange ud til de mindre cirkler skulle ligge i en vinkel på 45 grader i forhold til såretningen. (Foto: Ole Henningsen)

Det praktiske arbejde tog os ca. $1\frac{1}{2}$ time, men det kan sagtens gøres hurtigere og mere kompliceret - specielt med de erfaringer vi nu har.

Eksperimentet lykkedes, og det blev påvist, hvor nemt det er med enkle redskaber at konstruere en kompleks aftegning i en mark. Og det kan til enhver tid gøres igen.

Et nærmere eftersyn viste helt tydeligt, at den producerede korncirkel ikke adskilte sig på væsentlige punkter fra de seks aftegninger, der gennem de seneste tre år er opstået i hvedemarker i Holeby- og Maribo-området på Lolland.

Der er intet i disse seks aftegninger, der tyder på, at de ikke skulle have en naturlig oprindelse. Det er derfor det mest nærliggende at konkludere, at de er opstået ved anvendelsen af samme form for naturkræfter som 1998-udgaven i hvedemarken på Søllestedgård!

Journalist Peter Foersoms artikel i Lolland-Falsters Folketidende den 22. august 1998 om produktionen af korncirklen ved Søllestedgård indeholdt en opfordring til spøgefuglene ved Holeby og Maribo om at melde sig - gerne anonymt. Men indtil videre har der desværre ingen henvendelser været i den anledning.

Et kig fra en af de mindre cirkler tværs gennem hele aftegningen viser tydeligt, at konstruktionen lykkedes, og at gangene er rette. (Foto: Ole Henningsen)

Er der spørgsmål til cirkelproduktionen eller de lollandske korncirkler, så kontakt mig på email-adressen: *oleh@post1.tele.dk* ❑

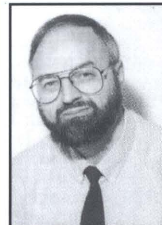
Cirkelmagerne Filip Steenholdt og Ole Henningsen - tilfredse med forsøget. (Foto: Ole Henningsen)

Selv fra en lift i 10 meters højde kunne den 23 meter store korncirkel ikke være på fotografens billede. (Foto: Ole Henningsen)

Korncirkler 1998

AF OLE HENNINGSEN

Rundt om i Danmark er der i 1998 opstået aftegninger i kornmarkerne. Også denne gang har pressen sat flere af korncirklerne i forbindelse med ufoer. Det følgende er ikke en komplet fortegnelse, men omfatter størstedelen af de danske korncirkler, der har været omtalt i pressen og indtil videre er registreret og indrapporteret til Dansk Korn-Cirkel Gruppe i Sorø.

Vejrhøj, Nordvestsjælland

Mellem 27. juni og 2. juli opstod på Vejrhøj en otte buers aftegning nogenlunde samme sted og med samme udseende som for to år siden. Aftegningen er dannet i en grøn hvedemark. Opmålingen blev foretaget af Gunner Frederiksen og Carl Otto Bindslev, der noterer sig, at i afslutningerne af buerne var kornet lagt ned og drejet rundt, som om det var lavet med et bræt.

Egemarke Gods, Nordvestsjælland

Mellem 28. og 29. juli 1998 opstod en kæmpespiral i en grøn hvedemark. Opmålingen er foretaget af Ove Larsen og Carl Otto Bindslev, der ikke er i tvivl om, at den er menneskeskabt. Den kan muligvis være lavet ved at placere en tønde med en snor om i midten. Man kan derefter med et trædebræt gå rundt og fabrikere spiralen ved at vikle snoren af igen. - Men imponerende var den!

Grønbæk, Midtjylland

I Midtjyllands Avis 1. august 1998 fortalte Christian Danielsen i Grønbæk, hvordan han en morgen ved 4.30-tiden var vågnet og på naboens kornmark på en bakkeskråning fik øje på en aftegning med en stor og to mindre cirkler, 20 meter i diameter. Han ringede til flyvevåbnet i Karup, hvilket han dog ikke fik meget ud af. Det var åbenbart ikke deres bord! Christian Danielsen tror selv på, at cirklerne er skabt af mennesker.

"De to små cirkler kan i hvert fald ikke være lavet af en ufos støtteben. Sådan som de er placeret, ville den ikke kunne holde balancen," siger han med et grin til Midtjyllands Avis.

Pens. major H.C. Petersen bliver af dagbladet udnævnt til Danmarks førende ekspert i korncirkler. Han mener, at der står et eller andet overjordisk bag, men der er ikke nogen direkte forbindelse til ufoer, siger han til Midtjyllands Avis.

"Der er nødt til at være en eller anden form for intelligens bagved. Alt passer nemlig matematisk," fortsætter han og understreger, at han ikke ved, hvem eller hvad, der står bag.

"Men der ligger et budskab til den jordiske videnskab. Det er et forsøg på at kommunikere med os," siger H.C. Petersen videre til Midtjyllands Avis, der også har kontaktet DMI, Danmarks Meteorologiske Institut.

Her siger vagthavende meteorolog, Olaf Matiasen, at der ikke er noget nyt i korncirkler, men at der ikke hidtil er forsket i korncirkler i Danmark. Han mener if. Midtjyllands Avis endvidere, at det er et eller andet meteorologisk fænomen, men slutter med at sige, at han ikke har noget belæg for at have den teori.

Bøsøre, Østfyn

Formationen bestod af i alt fire cirkler, hvor den største delvist overlappede en mindre cirkel. Intet i mønstrene tegnede til at være uforklarligt, konstaterer V. Allesø Rasmussen, der i august 1998 har opmålt og registreret denne aftegning, der virkede konstrueret af spasmagere.

Rærup, Nordjylland

"Det kunne ligne sporene efter et besøg fra det ydre rum, men sandheden er, at der formentlig lige nu sidder nogle helt almindelige, dødelige spøgefugle et eller andet sted og er godt grønne i hovederne af grin over den opstandelse, som deres 'kunstværk' - eller måske snarere 'hærværk' - har forårsaget." Sådan indleder Tino Pedersen sin reportage i Aalborg Stiftstidende den 18. august 1998.

Det var tre cirkler med en samlet bredde på omkring 60 meter, der var blevet opdaget af Doris og Svend Aage Jakobsen. De troede først, at det måske havde noget med ufoer at gøre. De kom hurtigt i forbindelse med SUFOI's repræsentant i Nordjylland, Torben Birkeholm. Sammen med Casper Christensen fra den lokale ufo-gruppe i Aalborg konstaterede Torben Birkeholm hurtigt, at cirklerne var rent fup, dvs. menneskeskabte.

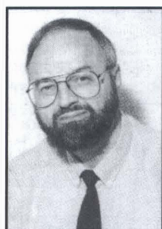
Heller ikke i 1998 blev der altså i de danske kornmarker konstateret ting, som ikke havde en helt naturlig forklaring.

Korncirkler i Danmark registreres og undersøges af Dansk Korn-Cirkel Gruppe, v/ingeniør Carl Otto Bindslev, Søgade 18, 4180 Sorø. ❑

Tvivlsomme sandheder

Gennem tre år har jeg registreret og undersøgt seks korncirkler på Lolland samt selv produceret en i sommeren 1998. Min interesse blev derfor straks vakt, da jeg læste en omtale af et foredrag, som skulle finde sted en augustaften i Nykøbing F. Foredragsholder var Robby Curdorf. Hans foredrag havde titlen "Sandheden om korncirklerne" - hvad mere kan man næsten forlange?

AF OLE HENNINGSEN

Foredraget begyndte da også med en meget kort gennemgang af korncirklernes historie. Der blev vist overheads med nogle af de senere års bedste cirkelaftegninger fra England. Som Robby Curdorf også nævnte, har der i nogle tilfælde været tale om drengestreger og practical jokes, men det har efter hans mening kun drejet sig om enkle og primitive cirkler. Robby Curdorf mener, at de langt mere komplekse, geometriske konstruktioner er svære at forklare.

Han fortalte også, at svaret på, hvem der laver disse utrolige korncirkler, kom fra en helt uventet kant. Nemlig fra en kvindelig amerikansk universitetsprofessor ved navn Norma Milanovich, der tidligere har udgivet to bøger, som if. Curdorf er "opsigtsvækkende i ufologiens historie": "We, the Arcturians" og "Sacred Journey to Atlantis". Bøgerne skulle ligeledes have gjort Norma Milanovich "verdensberømt".

Det er muligt, at disse bøger forekommer Robby Curdorf "opsigtsvækkende", men påstanden om, at de skulle være det inden for ufo-kredse, er vist i sig selv mere opsigtsvækkende!

Never mind. Norma Milanovich begyndte at få meddelelser via automatskrift på sin computer fra eksistenser fra andre dimensioner. Eksistenser der skulle være her for at hjælpe vor planet med at blive transformeret ind i en ny virkelighed - den 5. dimension! Og dette skal ske i år 2012! Altså if. Robby Curdorfs foredrag om "korncirkler".

Dette liv er din sidste chance, hævder han. Men man behøver kun at lære to ting: Elsk Gud (Det vil sige alt omkring dig) og tilgiv alle (Giv slip på negative følelser).

Korncirklerne skulle if. et af de modtagne automatbudskaber være udført af "Den galaktiske kommando" for at teste Jorden og den radioniske energi, der opstår på Jordens overflade. Formen på de figurer, der afsættes på overfladen af planeten, skaber en radionisk vandrebølge, der gennemtrænger Jorden med en sådan kraft, at det tillader os at få en sensor-aflæsning af stabiliteten på planetens elektromagnetiske struktur!

En af de på foredraget nævnte syv grunde til, at vore "ikke-jordiske venner" er her, er, at de skal skabe et interdimensionelt kommunikationssystem mellem Jorden og "Den galaktiske kommando". Dette vil tillade Jorden at gå fra at være en planet til en position som stjerne i universet. Det blev dog påpeget, at det ikke var en stjerne i gængs forstand.

Foredraget indeholdt også en videosekvens med Norma Milanovich, der læste et budskab op, hun angiveligt skulle have modtaget via automatskrift på sin computer.

Her blev det bl.a. fortalt, at "vi udfører eksperimenter, specielt i områder i England, for at fastslå, om vore anstrengelser kan påvirke planetens evne til at producere større paramagnetiske kræfter, der vil kunne give næring til mere planteliv."

Endvidere blev det anført, at "vi forsøger at frembringe en øget overtonetilstand for planeten gennem de udvalgte figurer, som vi ønsker at danne på planetens overflade."

Robby Curdorf fortalte under sit foredrag også, at nogle af de primære 5-dimensionelle civilisationer, som meldte sig frivilligt for at assistere Jorden i dens overgang til den 5. dimension, kom fra stjernerne Sirius og Sirius B, stjernebillederne Pleiaderne, Lyra, Cassiopeia, Orion-konstellationen - you name it!

Han blev på et tidspunkt spurgt om danske korncirkler - også de lokale. Men det havde nu ikke hans interesse. Det var måske også for jordnært for ham!

Hvis man interesserer sig for teosofi og New Age, kan Robby Curdorfs foredrag om korncirkler måske have en vis interesse. Men er man oprigtigt interesseret i korncirkler som fænomen betragtet, så bør man ikke gå til dette foredrag, men anvende sin tid på noget mere fornuftigt.

Sandheden er måske nok derude et sted - men ikke dér, hvor Robby Curdorf holder foredrag!

❑

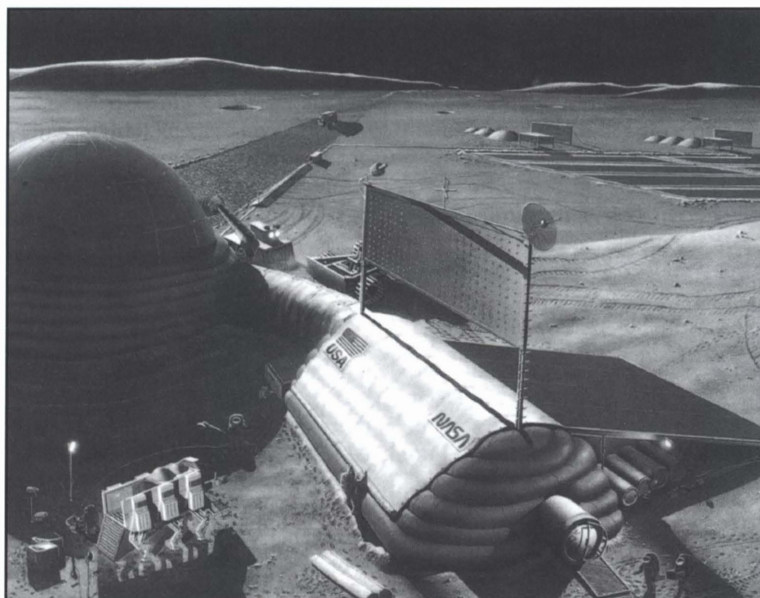

Kig på himlen

Astronomiske fænomener i tidsrummet 15. november til 15. februar.

AF KIM
HORSEVAD

Merkur: Når Merkur står øst for Solen, kan man finde den lavt i den vestlige horisont efter solnedgang. Står Merkur derimod vest for Solen, ses den lavt i øst umiddelbart før solopgang. Den er som oftest vanskelig at få øje på, fordi den altid står forholdsvis tæt på solen.

Årets bedste mulighed for at se Merkur bliver den 20. december, hvor man skal lede lavt i den østlige horisont før solopgang. Merkur står op omkring to timer før Solen.

Venus: Venus er solsystemets klarest lysende planet. Fra december vil Venus igen kunne ses som aftenstjerne lavt på den vestlige horisont.

Mars: Som den eneste planet i solsystemet kommer Mars kun i opposition hvert andet år. 1998 er et af de år, hvor Mars ikke kommer i opposition, hvorfor der ikke er særligt gode forhold for at iagttage planeten. Alligevel er der - for de morgenfriske - mulighed for at se den i år tidligt på morgenhimlen.

I begyndelsen af december står Mars op omkring $6^1/_2$ time før solopgang. Den 12. december kan Mars let findes 1,8 grader syd for Månen.

Jupiter: Jupiter er solsystemets største planet og lyser til tider lige så kraftigt som Venus. I efteråret har Jupiter og Saturn domineret aftenhimlen. Jupiter lyser med et klart hvidt lys og kan ses på aftenhimlen året ud.

Den 25. december indtræffer en spændende begivenhed, hvor Jupiter kan ses kun 1,2 grader nord for Månen.

Saturn: Saturn har - når dette læses - overstået sin opposition og går derfor ned tidligere og tidligere. Saturn kan dog ses på aftenhimlen året ud. Saturn lyser med et klart gulligt lys, som dog ikke når helt samme styrke som Jupiters.

Meteorer: I dagene omkring den 13. december er meteorsværmen Geminiderne aktiv. Meteorerne vil synes at stråle ud fra en radiant i stjernebilledet Gemini (Tvillingerne). Man kan forvente at se op til 50-60 meteorer pr. time.

Den 17. november er stjerneskudssværmen Leoniderne aktiv. Der er en lille mulighed for, at der bliver rigtig mange stjerneskud.

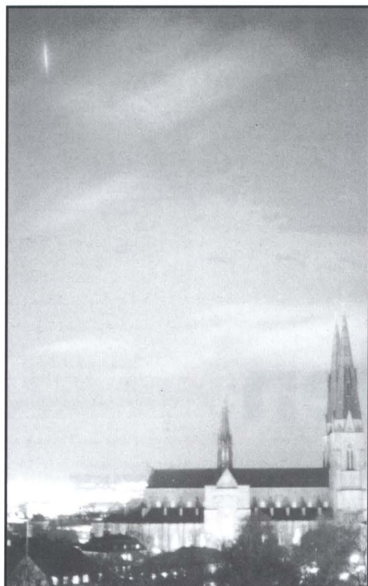
Kort om rumfart

Rumstation: Opsendelsen af de første elementer til den nye Internationale rumstation (ISS) påbegyndes i november. En russiskbygget raket opsender det første modul den 20. november, mens det næste modul opsendes med rumfærgen Endeavour den 3. december. Både rumstationen og rumfærgen bliver synlige fra Danmark.

Nordkorea: Nordkorea påstod for nogle måneder siden, at de havde opsendt en satellit. Det viste sig dog at være skalkeskjul for en missilafprøvning. Det interessante er dog, at de nordkoreanske myndigheder stædigt fastholder, at de har opsendt en satellit. I propagandaøjemed har de endog opfordret landets befolkning til at gå ud og se satellitten. I den forbindelse er det via aviser og radio oplyst, hvor og hvornår satellitten er synlig. Da der ikke findes nogen nordkoreansk satellit, har de nordkoreanske myndigheder simpelt hen valgt en tilfældig synlig satellit og udsendt data for denne. Når man regner efter, finder man hurtigt ud af, at de passer med en - tilfældigt udvalgt - russisk spionsatellit! - Tankevækkende, at der stadig laves den slags propagandanumre.

Månebase: Månebasen er kommet et skridt nærmere, efter at den amerikanske månesonde "Lunar Prospector" har fundet definitive tegn på vand på månens overflade. Det er godt nyt for de forskere, som ønsker at etablere en månebase på Månen, da vand kan spaltes til brint og ilt. Brinten kan bruges som raketbrændstof, medens ilten er nødvendig for menneskene. ❑

Lysrefleksen fra Iridium 41 fotograferet af amatørastronomen Margareta Westlund den 24. februar 1998 kl. 19.47 over Uppsala i Sverige. (Foto: Margareta Westlund/UFO-Aktuellt 3/98)

Ny type satellitter

Den 5. maj blev fem nye avancerede kommunikationssatellitter sendt op fra Vandenberg-basen i USA. Inden årets udgang skal i alt 66 satellitter være placeret i baner omkring Jorden. De passerer Skandinavien i 790 kilometers højde.

De såkaldte Iridium-satellitter ligner trekantede pile med spidsen rettet ned mod Jorden. Når sollyset rammer satellitternes tre sølvbelagte hovedantenner, reflekteres det. Lysrefleksen kan ses fra Jorden og er langt kraftigere end lyset fra stjerner og planeter. Lysrefleksen varer i 10-20 sek. og minder om et meteorspor.

Hvis du gerne vil vide, hvornår satellitterne er synlige over Danmark, kan du besøge internet-adressen: *www.gsoc.dir.de/satvis* ❑

Kilde: UFO-Aktuellt 3/98 */kmh*

Om videnskab og tro

Åbent læserbrev til Per Andersen

I næsten alle de ledere i UFO-Nyt, af dig PA, som jeg har læst, har du fremført synspunkter og argumenter, som jeg syntes i det store og hele var rimelige eller i det mindste til at fatte. Dette gælder dog ikke din leder i nr. 3/98!

Bl.a. skriver du:

"Vi må derfor spørge os selv, om det er mest *sandsynligt*, at ufoer er rumskribe. Og ikke mindst tage konsekvensen: Hvis det ikke er særligt sandsynligt, må vi konkludere, at *så er det ikke rumskibe*."

Jeg kunne bedre have forstået det, hvis der i stedet havde stået: 'Hvis det er *særdeles usandsynligt*' - eller noget lignende. Men en sådan konklusion må altså kræve meget stærke "beviser" (stærk sandsynliggørelse)! Desuden er det fordrejende at ændre synspunktet: 'at det ikke er særligt sandsynligt, at nogle af ufoerne er fremmede rumskibe' til konklusionen: 'Det er ikke rumskibe!'

Et andet citat fra lederen:

"En anden iklædning af det samme argument finder vi i den udbredte talemåde: 'ikke eksisterende bevis er ikke et bevis for ikke-eksistens'. Mange mener faktisk, at dette er en logisk slutning. Desværre er den uvidenskabelig og forkert i enhver henseende!" - Hvordan kan du komme til den konklusion, PA, er mig en gåde. Jeg er i hvert tilfælde overbevist om, at den er fuldstændig forkert! Du forsøger at underbygge påstanden med følgende: "- hvis der efter en søgeproces og analyse ikke findes bevis for en teori, er det i sig selv en indikation af, at teorien er forkert!" - Dette kunne du måske have ret i, men en *indikation* er altså ikke det samme som et *bevis*!

Der er dog også argumenter og synspunkter i omtalte leder, som jeg kan erklære mig helt enig i. Bl.a. at der i langt de fleste videnskabelige forhold ikke findes *beviser*, men bare *sandsynliggørelse*. Dette er formodentlig frustrerende for mange, og tilsyneladende også for dig i omtalte sag. Men en ægte forsker er i mine øjne karakteriseret ved bl.a. at være åben over for alle mulighedeer, som ikke virker helt absurde. (Men derfor kan han/hun jo godt have en foreløbig konklusion baseret på sandsynliggørelse!).

For mig at se har mange af de videnskabsfolk, som har undersøgt ufofænomenet, været lige så fordomsfulde og "enøjede", som de "ufo-fanatikere" der ser fremmede rumskibe alle vegne. - Denne karakteristik mener jeg dog *ikke* passer på dig, PA!

Med venlig hilsen fra
Lars Frølund Jensen, Holstebro

Svar fra Per Andersen

Tak for dit læserbrev angående min leder i UFO-Nyt nr. 3/98. Jeg er glad for, at du generelt har fundet mine ledere i UFO-Nyt for rimelige, omend dette ikke gælder den seneste.

Jeg skal her forsøge at gøre mine synspunkter mere klare. Hele artiklens grundlag er konstateringen, at det er umuligt at modbevise, at ufoer skulle være rumskibe. Så langt regner jeg med, at vi er enige. Det vil sige, at man altså aldrig fuldstændig kan udelukke antagelsen, at ufoer (eller nogle af dem) er rumskibe på besøg på Jorden.

En logisk konsekvens af dette er, at hvis vi skal teste udsagnet "ufoer er rumskibe", så må vi se på sandsynliggørelse af dette eller en sandsynliggørelse af, at udsagnet er falsk. En videnskabsteoretiker vil formulere det sådan, at udsagnet "ufoer er rumskibe" ikke er en videnskabelig hypotese, for den kan ikke testes. Derimod kan udsagn som "det er sandsynligt, at ufoer er rumskibe" eller "det er ikke sandsynligt, at ufoer er rumskibe" godt være videnskabelige hypoteser, for disse kan netop testes (altså sandsynliggøres). For en introduktion til videnskabelige hypoteser, se fx K.B. Madsen: "Systematologi", Munksgaards forlag, 1975.

Heraf følger så mine øvrige betragtninger:

a) Hvis det er *væsentlig* mere sandsynligt, at ufoer *ikke* er rumskibe, end at det er rumskibe, så må man naturligvis hælde mod en for-

kastning af rumskibshypotesen "det er sandsynligt, at ufoer er rumskibe". Man kan selvfølgelig diskutere, hvad "væsentlig" er i denne forbindelse, og det påpeger du korrekt.

b) Hvis man ifølge ovenstående må forkaste rumskibshypotesen, må man naturligvis konkludere, at så "er det ikke rumskibe". Dette er *ikke* det samme som, at det er bevist (for som nævnt ovenfor er dette en umulighed), og som du skriver, er en "indikation" bestemt ikke det samme som et "bevis". Men når bevisførelse er en logisk umulighed, må man nødvendigvis træffe en beslutning om, hvordan virkeligheden ser ud, ud fra indikationer og sandsynligheder.

c) Hvis du er uenig i ovenstående, siger du automatisk, at man aldrig kan udelukke, at det er rumskibe, og hvad skal/kan vi bruge en sådan udtalelse til? En sådan "hypotese" har dermed også en anden betegnelse: det er en tro. Ligesom Guds eksistens er umulig at modbevise. Det er ikke noget forkert ved en tro, men man må erkende, at det ikke er en videnskabelig hypotese.

d) Endelig er der begrebet "ikke eksisterende bevis er ikke et bevis for ikke-eksistens". Dette afviser jeg som ukorrekt og uvidenskabeligt, og denne opfattelse holder jeg bestemt fast i. For en mere detaljeret gennemgang kan jeg henvise til artiklen af Jonathan E. Adler: "Open Minds and the Argument from Ignorance" i Skeptical Inquirer, Vol. 22, No. 1 (January/ February 1998).

Lad mig nævne et mere logisk eksempel på dette. Betragt udsagnet "nisser eksisterer" - igen et udsagn, som er umuligt at modbevise, og man må derfor afgøre udsagnets eventuelle afvisning alene på sandsynliggørelse. Så, vi sætter os for at bevise, at nisser eksisterer, men uanset hvor meget vi leder igennem fx 20 års projekter, dukker der ikke et eneste bevis op for nissernes eksistens. Dette må du da erkende er en "væsentlig indikation" for, at nisser ikke eksisterer - og da "hypotesens" negative udfald kun kan sandsynliggøres, kan man anvende denne indikation som sandsynliggørelse.

Lad mig slutte med at sige, at jeg er helt enig med dig i, at gode forskere er parat til at være åbne over for alle muligheder - men ikke i det uendelige. Den gode forsker er åben over for en hypotese, men vil så også teste hyposen (gennem sandsynliggørelse, om nødvendigt) og nå til en konklusion om, hvorvidt hypotesen er korrekt eller ej. Og det er ikke spor frustrerende, som du antager, men blot et fundamentalt grundlag for videnskab. En hypotese, som man ikke forsøger at nå til en afgørelse af, evt. gennem sandsynliggørelse, er som nævnt ikke videnskab, men ren tro.

❑

Med venlig hilsen
Per Andersen

Kort fortalt

Ildkugle set fra det sydlige Danmark

Den 2. maj 1998 kl. 00.50 DNT observerede mange vidner fra området ved Hamborg en stor ildkugle. Ildkuglen kunne også ses fra Lolland, hvorfra vi har modtaget to beretninger.

Den ene observation blev i øvrigt gjort fra Søllested af Ole Henningsen, som er medlem af SUFOI's repræsentantskab. Den anden observation blev gjort af en mandlig observatør, der var på vej i bil til Maribo. I sin beretning til SUFOI fortæller observatøren om sin oplevelse:

"Da jeg var på vej hjem i bil, valgte jeg at køre en tur igennem byen, før jeg kørte helt hjem. Mens jeg kørte på en lige vej ind mod byen, så jeg pludselig et tydeligt 'sprut-tende' lys oppe i luften foran mig. Det bevægede sig forholdsvis langsomt mod venstre og dalede en smule. Efter nogle sekunder forsvandt det igen, uden at jeg med sikkerhed kan sige, om det kom under de huse og træer, der var foran mig, eller om det bare 'forsvandt' - man når ikke at tænke så meget i sådan en situation." ❑

/TH

Kræver svar om bortførelser

Advokat Peter Gersten, leder af Citizen Against UFO Secrecy (CAUS), oplyser, at han den 15. september 1998 har sendt en Freedom of Information Act (FOIA) anmodning til forskellige regeringsorganisationer angående et muligt offentligt kendskab til ufo-bortførelser.

CAUS har taget det første administrative skridt i den seneste FOIA-anmodning og forventer, at anmodningen vil resultere i en FOIA-retssag.

Anmodningen er sendt til fire organisationer: Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), Den centrale Efterretningstjeneste (CIA), Forbundspolitiet (FBI) og Forsvarsministeriet (DoD). Hovedtrækkene i anmodningen er:

"Gennem de seneste 30 år har i tusindvis af amerikanske borgere offentligt erklæret, at de har været bortført, ulovligt spærret inde og fysisk og sexuelt mishandlet af mærkelige og ens 'væsner'. Disse usædvanlige gerningsmænd er beskrevet af ofrene som små, hvide eller grålige humanoider uden hår, med mandelformede øjne og små næser og øjne.

CAUS er interesseret i at få alle de informationer, som Deres organisation ligger inde med om dette særlige emne. CAUS er især interesseret i disse ulovlige aktiviteters natur, oprindelse, formål og omfang såvel som en identifikation af gerningsmændene.

CAUS har modtaget i hundredvis af beedigede, skriftlige erklæringer fra øjenvidner og har til hensigt at foretage de nødvendige juridiske skridt, hvis vores anmodning afvises på ulovlig vis.

Vær venligst opmærksom på, at CAUS ikke er interesseret i Deres organisations standardsvar på henvendelser om ufoer eller på anden måde blive henvist til flyvevåbnet. CAUS er heller ikke interesseret i at modtage dokumenter og rapporter, som Deres organisation tidligere har offentliggjort, med mindre de har speciel tilknytning til de emner, som vi ønsker aktindsigt i."

Den komplette FOIA anmodning er tilgængelig på CAUS' hjemmeside: *www.caus.org* ❑

Kilde: CNI News, vol. 4, nr. 14l-for

Tyngdekraften overrasker

Tidsskriftet "New Scientist" skriver i september 1998, at videnskaben undrer sig over fjerne rumsonders underlige opførsel. Hvis observationerne er korrekte - og de er blevet kontrolleret igen og igen gennem flere år - er der noget ved tyngdekraften, der er anderledes end forventet.

To rumsonder, Pioneer 10 og Pioneer 11, begge sendt ud i de yderste afkroge af solsystemet i begyndelsen af 1970erne, opfører sig, som om Solens tyngdekraft er kraftigere, end den burde være. Det vil sige, at de mister hastighed. Det var forventet, at deres hastighed var høj nok til, at de kunne forlade solsystemet og flyve ud i det ydre rum. Men hvis de fortsætter som nu, vil Pioneer-sonderne måske falde tilbage mod Solen.

Andre rumsonder har opført sig på samme måde som Pioneer-sonderne og tabt fart. Det gælder også Ulysses-sonden, som nu flyver i en polær bane om Solen, og Galileo som kredser om Jupiter.

"Vi har arbejdet med problemet i flere år og har undersøgt alle muligheder," fortæller John Anderson, planetforsker ved NASA's Jet Propulsion Laboratory i Pasadena. Hverken Anderson eller andre har fundet grunden til rumsondernes underlige opførsel. De mener nu, at det drejer sig om en ekstra tyngdekraft. Og det vil sende en stor del teoretiske fysikere i tænkeboks. ❑

Kilde: CNI News, vol. 4, nr. 14/-*for*

Myrder eks-kone som beskyttelse mod rummænd

En mand fra New Jersey erklærede sig 1. september skyldig i en anklage for vold med døden til følge på sin eks-kone. Brett Steingraber, 39 år, fortalte i retten i Elizabeth, New Jersey, at han mente, at rumvæsner var ved at overtage verden. Han sagde, at han dræbte sin eks-kone Suraia Sadi, 36 år, i marts 1996 for at redde hende fra fremmed dominans. Sadi blev stukket 12 gange i brystet under et besøg i Steingrabers lejlighed.

Steingraber har tilbragt to år på et psykiatrisk hospital, før han kunne erklæres rede til at komme i retten. Han kan få op til 40 års fængsel, når der bliver afsagt dom i november. ❑

Kilde: CNI News, vol. 4, nr. 14/-*for*

Lord Hill-Norton presser forsvarsministeriet

En af Englands kendteste seniorofficerer, pensioneret admiral og tidligere chef for forsvarsstaben Lord Hill-Norton, har gennem længere tid været en af de stærkeste kritikere af et officielt hemmelighedskræmmeri vedrørende ufoer. I de seneste måneder har han igen og igen stillet spørgsmål i Parlamentet om regeringens kendskab til ufoerne.

I en artikel den 13. september 1998 i Londonavisen "The People" er Hill-Norton citeret for at antyde, at RAF Feltwell, en fælles USAF/RAF flybase omkring 110 km nordøst for London, måske beskæftiger sig med at spore ufo-aktiviteter.

Ifølge The People har forsvarsministeren indrømmet, at RAF Feltwell er en speciel US enhed, som "sporer menneskeskabte objekter i det ydre rum". Denne indrømmelse irriterer blot Hill-Norton.

"Der er ingen menneskeskabte objekter i det interstellare rum. Så jeg ønsker at få at vide, hvad de i virkeligheden laver," er han citeret for at have sagt.

"Der foregår noget muggent på den base, og jeg er forvirret. Jeg har stillet et utal af spørgsmål om basen, men aldrig fået et tilfredsstillende svar."

Hill-Norton mener, "at der flyver genstande rundt i vores atmosfære, og vi ved ikke, hvad det er, hvem der styrer dem, eller hvad deres formål er. Jeg ønsker at få at vide, hvad regeringen foretager sig angående ufoproblemet. Vi har krav på at få besked." ❑

Kilde: CNI News, vol. 4, nr. 14/-*for*

Støtte fra Tips- og Lottomidlerne

På baggrund af en ansøgning til Undervisningsministeriet har SUFOI fået en bevilling på kr. 76.000 til udgivelsen af et hæfte om kendte himmelfænomener. Det er planen, at hæftet skal ligge på landets større biblioteker og andre relevante steder såsom planetarier og folkeobservatorier.

Hæftet har til formål at informere om naturlige himmelfænomener, der kan ses på dag- og nattehimlen. Det er så tanken, at hæftet skal være en hjælp for observatører til at afgøre, hvad de har set på himlen. ❑

/TH

Tilbud til læserne

SUFOI har igennem årene udgivet og hjemkøbt mange bøger, hæfter, plakater, videoer og andre materialer om ufoer og beslægtede emner. I denne oversigt finder du alle de materialer, som vi i øjeblikket har på lager. Enkelte materialer er ved at være udsolgt, så bestil nu.

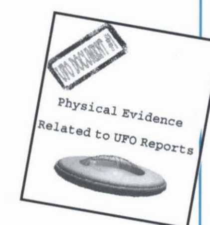
Bestilling foretages ved at indbetale beløbet plus kr. 15 i porto/ekspedition på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skriver du varernes bestillingsnumre, som ses til venstre for hver vare.

BØGER OG RAPPORTER

bestil. nr.

B-001 ... Andersen, Per: **Projekt UFODATA**, 38 sider ... kr. ... 20,00
B-002 ... Andersen, Per: **Tidsloven: Ufo-fænomenets tidsfordeling**, 46 sider ... kr. ... 40,00
B-003 ... Andersen, Per: **Dobbeltmåner**, 60 sider ... kr. ... 76,00
B-004 ... Andersen, Per: **Dansk UFO-litteratur 1950-1990**, 83 sider ... kr. ... 98,00
B-005 ... Haunstrup, Toke: **PADUR-rapport**, 34 sider ... kr. ... 50,00
B-006 ... Jensen, Erling: **UFO og videnskaben**, 133 sider ... kr. ... 60,00
B-007 ... Maccabee, Bruce: **Ufo landing**, 56 sider ... kr. ... 40,00
B-008 ... Møller Hansen, Kim: **Fakta om UFO**, 48 sider ... kr. ... 39,00
B-009 ... Møller Hansen, Kim: **UFO Sløring**, 72 sider ... kr. ... 53,00
B-010 ... Møller Hansen, Kim: **UFO Studium** (opgavebog), 20 sider ... kr 18,00
B-011 ... Møller Hansen, Kim: **Ufoerens verden**, 212 sider ... kr.. 126,00
B-012 ... Møller Hansen, Kim: **Mysteriet om Nærkontakt med ufoer**, 55 sider ... kr. 72,00
B-013 ... Olsen, Søren: **Avisænder - og andre dyr**, 48 sider ... kr. 28,00
B-014 ... Rasmussen, Flemming O.: **UFO-bølger**, 50 sider ... kr. 58,00
B-015 ... Rasmussen, Flemming O.: **UFOer: Hvad siger videnskaben?**, 39 sider ... kr. 48,00
B-016 ... Rasmussen, Flemming O.: **Nye UFO-beviser - og modbeviser**, 59 sider ... kr. 86,00
B-017 ... Rutland, Jonathan: **Vi ser på UFO'er**, 24 sider ... kr. 39,00
B-018 ... Rzepecki, Bronislaw: **Ufoer over Polen**, 80 sider ... kr. 86,00
B-019 ... Sturrock, Peter: **Physical Evidence Related to UFO Reports**, 52 sider (engelsk) kr. 56,00
B-020 ... **Synspunkter - tre ufo artikler**, 57 sider ... kr. 20,00
B-021 ... Thomas, Lars: **Fantasi og virkelighed i naturen**, 128 sider ... kr. 68,00
B-022 ... Thomas, Lars: **Jagten på Exmoor-uhyret**, 41 sider ... kr. 36,00
B-023 ... Thomas, Lars: **Mystiske dyr** (bibliografi), 175 sider ... kr. 46,00
B-024 ... Thomas, Lars: **Sære dyr og mærkelige væsner**, 57 sider ... kr. 68,00
B-025 ... Voigt, Hans: **Ufo-detektorer**, 39 sider ... kr. 25,00
B-026 ... Wegner, Willy: **Mirakelmanden Uri Geller**, 35 sider ... kr. 46,00

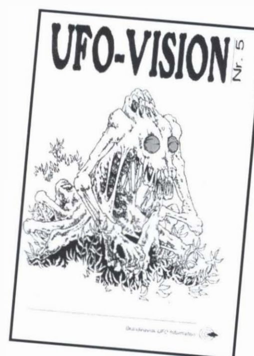

TIDSSKRIFTER

UFO-Nyt

T-001 ... UFO-Nyt 1981 ... kr. 60,00
T-002 ... UFO-Nyt 1982 ... kr. 70,00
T-003 ... UFO-Nyt 1984 ... kr. 100,00
T-004 ... UFO-Nyt 1989 ... kr. 157,00
T-005 ... UFO-Nyt 1990 ... kr. 167,00
T-006 ... UFO-Nyt 1991 ... kr. 177,00
T-007 ... UFO-Nyt 1992 ... kr. 187,00
T-008 ... UFO-Nyt 1993 ... kr. 197,00
T-009 ... UFO-Nyt 1994 ... kr. 207,00
T-010 ... UFO-Nyt 1995 ... kr. 217,00
T-011 ... UFO-Nyt 1996 ... kr. 227,00
T-012 ... UFO-Nyt 1997 ... kr. 232,00
T-013 ... UFO-Nyt 1998 ... kr. 237,00

UFO-Vision

T-014 .... UFO-Vision 1988, 48 sider ... kr. ... 78,00
T-015 .... UFO-Vision 1989, 60 sider ... kr. ... 78,00
T-016 .... UFO-Vision 1990/91, 36 sider ... kr. ... 78,00
T-017 .... UFO-Vision nr. 5 (1997), 100 sider ... kr .. 148,00
T-018 .... UFO-Vision nr. 6 (1998), 56 sider ... kr. ... 96,00

Ufologisk Tidsskrift

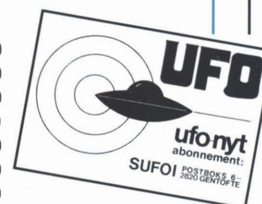
T-019 .... Ufologisk Tidsskrift nr. 2, september 1997, 69 sider ... kr. ... 50,00

VIDEOER

V-001 ... **UFO'er - tæt på et mysterium**, 30 min. ... kr. ... 90,00
V-002 ... **Messengers of Destiny** (Mexico, 1991), 75 min. (engelsk) ... kr. . 250,00
V-003 ... **Masters of the Stars** (Mexico-bølgen), 75 min. (engelsk) ... kr. . 250,00

ANDET MATERIALE

A-001 ... Postkort m. ufo-motiv (5 stk.) ... kr. ... 10,00
A-002 ... UFO mærkat (1 stk) ... kr. 5,00
A-003 ... UFO plakat (60x80 cm) ... kr. ... 90,00
A-004 ... Jubilæumskuvert med særstempel, type A ... kr. ... 25,00
A-005 ... Jubilæumskuvert med særstempel, type B ... kr. ... 30,00
A-006 ... Jubilæumskuvert med særstempel, type C ... kr. ... 35,00
A-007 ... Jubilæumskuvert med særstempel, type D ... kr. ... 40,00
A-008 ... Jubilæumskuvert med særstempel, type E ... kr. ... 45,00
A-009 ... Skolepakke (ring for nærmere oplysning) ... kr. ... 90,00

UFO'ernes verden

- klassiske beretninger Jorden rundt

"...Pludselig opdagede jeg mod syd et skinnende objekt...Det befandt sig ikke på vejen og lignede ved første øjekast en bil med bunden i vejret. Jeg troede, at det måske var nogle børn, som havde gjort det, for lige ved siden af objektet stod der to skikkelser i hvide kedeldragter. En af dem så ud til at dreje hovedet og kigge overrasket på patruljevognen.
Jeg havde kun holdt stille i nogle få sekunder og kørte nu hurtigt ned mod de to skikkelser i håb om at kunne hjælpe..."

Sådan fortæller betjent Lonnie Zamora. Den 24. april 1964 så han et ægformet fartøj uden for byen Socorro i staten New Mexico. Ved siden af fartøjet stod to ufonauter. Det amerikanske flyvevåben undersøgte Zamoras nærobservation af tredje grad, men fandt efter grundige undersøgelser ingen forklaring på hændelsen. Den er i dag en ufo-klassiker, ligesom de mange andre beretninger, der behandles i "UFO'ernes verden" skrevet af UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen.

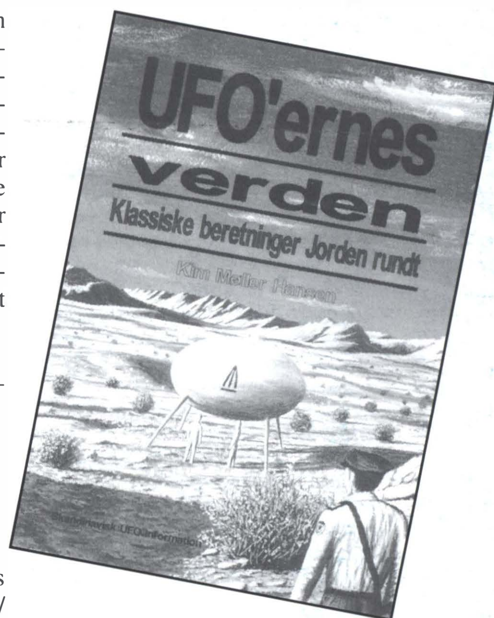
I perioden 1981-1986 var artikelserien "UFO-klassiker" et fast indslag i UFO-Nyt. Serien redegjorde for de berømte ufo-observationer, så både nye og "gamle" læsere kunne læse dem med udbytte. Artiklerne fremlagde så korrekte oplysninger som overhovedet muligt, med relevante gamle og nye kilder - og hvor det var muligt, blev sagerne opdateret med de senest tilgængelige undersøgelser, interviews etc. Nu er alle disse artikler samlet for første gang i "UFO'ernes verden".

"UFO'ernes verden" består af fire gennemillustrerede hæfter på i alt 212 sider!

Pris: **126,00 kr.**

(bestillingsnummer: B-011)

Bestilling: "UFO'ernes verden" bestilles ved at indbetale kr. 126 + kr. 15 (porto/ekspedition), i alt **kr. 141**, på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst **B-011** på modtagerdelen.

UFO-Vision

Læs *UFO-Vision* med dybdeborende artikler og anmeldelser af nye bøger, tidsskrifter, cd-rom'er m.m.

Med eneret for Danmark bringer vi i *UFO-Vision* oversættelser af to kapitler fra bogen "UFO 1947-1997. From Arnold to the Abductees: Fifty Years of Flying Saucers" udgivet af John Brown Publishing Ltd, London 1997. De to kapitler skrevet af henholdsvis Dennis Stacy og Hilary Evans har overskrifterne "Otte dage, der skabte ufologien" og "Det 20. århundredes myte". Kapitlerne giver overblik og solid baggrundsviden om ufo-fænomenet gennem 50 år.

Ikke overraskende har ufologiens 50 års jubilæum sat sit præg på *UFO-Vision* nr. 6, men vi ser også nærmere på bl.a. parodier på science fiction film. Dette har Søren Thomas skrevet om på underholdende vis.

UFO-Vision nr. 6 er på 56 gennemillustrerede sider i A4 format.

kr. 96,00

(bestillingsnummer: T-018)

UFO-Vision nr. 6 bestilles ved at indbetale kr. 96,00 + 15,00 (ekspedition/porto), i alt **kr. 111,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
Husk at skrive **T-018** på modtagerdelen.

